

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (andra avdelningen i utökad sammansättning)

den 10 november 2021 *

”Skiljedoms klausul – Internationell civil personal vid Europeiska unionens internationella uppdrag – Rekrytering på kontraktbasis – På varandra följande avtal om visstidsanställning – Yrkande om att samtliga avtalsförhållanden ska omvandlas till en ’tillsvidareanställning’ – Talan om inomobligatoriskt skadeståndsansvar – Talan om utomobligatoriskt skadeståndsansvar”

I mål T-602/15 RENV,

Liam Jenkinson, Killarney (Irland), företrädd av advokaten N. de Montigny,

sökande,

mot

Europeiska unionens råd, företrädd av A. Vitro och M. Bishop, båda i egenskap av ombud,

Europeiska kommissionen, företrädd av B. Mongin, D. Bianchi och G. Gattinara, samtliga i egenskap av ombud,

Europeiska utrikestjänsten, företrädd av S. Marquardt, R. Spáč och E. Orgován, samtliga i egenskap av ombud,

och

Eulex Kosovo, Pristina (Kosovo), företrädd av advokaten E. Raoult,

svarande,

angående, i första hand, en talan enligt artikel 272 FEUF om dels omvandling av sökandens samtliga anställningsavtal till en tillsvidareanställning, dels ersättning för den inomobligatoriska skada som sökanden påstår sig ha lidit till följd av detta, och, i andra hand, talan enligt artiklarna 268 och 340 FEUF som syftar till att göra gällande rådets, kommissionens och utrikestjänstens, och även uppdraget Eulex Kosovos, utomobligatoriska skadeståndsansvar,

meddelar

TRIBUNALEN (andra avdelningen i utökad sammansättning),

* Rättegångsspråk: franska.

sammansatt av ordföranden M. van der Woude samt domarna V. Tomljenović, F. Schalin, P. Škvařilová-Pelzl (referent) och. I. Nömm,

justitiesekreterare: handläggaren L. Ramette,

efter den skriftliga delen av förfarandet och förhandlingen den 8 juli 2020,

följande

Dom

I. Bakgrund till tvisten

- 1 Sökanden, Liam Jenkinson, som är irländsk medborgare, var först anställd under perioden 20 augusti 1994–5 juni 2002 inom ramen för flera på varandra följande visstidsavtal (nedan kallade visstidsavtalen), vid övervakningsmissionen i Jugoslavien, vilken hade upprättats genom ett samförståndsavtal undertecknat i Belgrad den 13 juli 1991, då kallad Europeiska gemenskapens övervakningsmission (ECMM), och därefter kallad Europeiska unionens övervakningsmission (EUMM) genom rådets gemensamma åtgärd 2000/811/Gusp av den 22 december 2000 om Europeiska unionens övervakningsmission (EGT L 328, 2000, s. 53). ECMM:s, och därefter EUMM:s, mandat förlängdes vid flera tillfällen, senast genom rådets gemensamma åtgärd 2006/867/Gusp av den 30 november 2006 om förlängning och ändring av mandatet för Europeiska unionens övervakningsmission (EUMM) (EUT L 335, 2006, s. 48), till och med den 31 december 2007.
- 2 Han var därefter anställd vid Europeiska unionens polisuppdrag i Bosnien och Hercegovina (EUPM), som inrättades genom rådets gemensamma åtgärd 2002/210/Gusp av den 11 mars 2002 om Europeiska unionens polisuppdrag (EGT L 70, 2002, s. 1), under perioden 17 juni 2002–31 december 2009 inom olika på varandra följande visstidsavtal. EUPM:s mandat förlängdes vid flera tillfällen, senast genom rådets beslut 2011/781/Gusp av den 1 december 2011 om Europeiska unionens polisuppdrag (EUPM) i Bosnien och Hercegovina (EUT L 319, 2011, s. 51), till och med den 30 juni 2012.
- 3 Slutligen var Liam Jenkinson anställd vid uppdraget Eulex Kosovo under perioden 5 april 2010–14 november 2014 inom elva på varandra följande visstidsavtal som ingicks med chefen för uppdraget Eulex Kosovo, vad gäller de nio första visstidsavtalen, och med uppdraget i sig, vad gäller de två sista (nedan kallade de elva visstidsavtalen). Uppdraget Eulex Kosovo inrättades genom rådets gemensamma åtgärd 2008/124/Gusp av den 4 februari 2008 om Europeiska unionens rättsstatsuppdrag i Kosovo, Eulex Kosovo (EUT L 42, 2008, s. 92). Uppdraget förlängdes vid flera tillfällen, bland annat till och med den 14 juni 2016 genom rådets beslut 2014/349/Gusp av den 12 juni 2014 om ändring av gemensam åtgärd 2008/124/Gusp (EUT L 174, 2014, s. 42).
- 4 Under det tionde visstidsavtalet, som ingicks med uppdraget Eulex Kosovo och omfattade perioden 15 juni–14 oktober 2014, informerades Liam Jenkinson, genom skrivelse från chefen för uppdraget Eulex Kosovo av den 26 juni 2014 (nedan kallad skrivelsen av den 26 juni 2014), om att på grund av att medlemsstaterna den 24 juni 2014 hade beslutat att omstrukturera uppdraget Eulex Kosovo skulle den tjänst som Liam Jenkinson innehade sedan han hade anställts vid

uppdraget dras in efter den 14 november 2014 och att hans avtal följaktligen inte skulle förnyas därefter. Ett elfte och sista visstidsavtal ingicks således mellan Liam Jenkinson och uppdraget Eulex Kosovo för perioden 15 oktober–14 november 2014 (nedan kallat det sista visstidsavtalet).

- 5 Med undantag för det sista visstidsavtalet, innehöll alla visstidsavtal som Liam Jenkinson hade ingått gällande hans arbete inom uppdraget Eulex Kosovo en skiljedoms klausul som angav belgisk domstol. Vad gäller det sista visstidsavtalet innehöll det, i artikel 21, en skiljedoms klausul som angav Europeiska unionens domstol, med stöd av artikel 272 FEUF, för alla tvister rörande avtalet.

II. Förfarandet vid tribunalen och vid domstolen

- 6 Liam Jenkinson väckte förevarande talan mot Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen, Europeiska utrikestjänsten och mot uppdraget Eulex Kosovo genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 23 oktober 2015.
- 7 Genom beslut av den 9 november 2016, Jenkinson/rådet m.fl. (T-602/15, EU:T:2016:660) (nedan kallat det ursprungliga beslutet), slog tribunalen, som prövade svarandenas invändning om rättegångshinder, fast att det var uppenbart att tribunalen saknade behörighet att pröva de två första yrkanden som hade framställts i första hand och avvisade det tredje yrkandet, som hade framställts i andra hand, eftersom det var uppenbart att det inte kunde tas upp till sakprövning. Följaktligen avvisade tribunalen talan i sin helhet.
- 8 Efter det att Liam Jenkinson hade överklagat det ursprungliga beslutet, upphävde domstolen beslutet genom dom av den 5 juli 2018, Jenkinson/rådet m.fl. (C-43/17 P, EU:C:2018:531) (nedan kallad domen i målet om överklagande), och målet återförvisades till tribunalen.
- 9 Till följd av domen i målet om överklagande fastställdes, i enlighet med artikel 217.2 i tribunalens rättegångsregler, en frist för svarandena att inkomma med svaromål.
- 10 Genom separata handlingar som rådet och utrikestjänsten ingav den 31 oktober respektive den 19 november 2018, framställde dessa parter invändningar om rättegångshinder.
- 11 Uppdraget Eulex Kosovo inkom med svaromål den 19 november 2018.
- 12 Den 28 januari 2019 inkom Liam Jenkinson med sitt yttrande över rådets, kommissionens och utrikestjänstens invändningar om rättegångshinder.
- 13 Den 5 februari 2019 ingav Liam Jenkinson en replik.
- 14 Genom skrivelse som inkom till tribunalens kansli den 12 februari 2019 begärde Liam Jenkinson, i enlighet med artikel 66 i rättegångsreglerna, att vissa personuppgifter (andra än bosättningslandet) i bilaga 2 till repliken skulle utelämnas i förhållande till allmänheten.
- 15 Den 21 mars 2019 ingav uppdraget Eulex Kosovo en duplik.
- 16 Den 29 mars 2019 beslutade första avdelningen att pröva invändningen om rättegångshinder samtidigt med prövningen av målet i sak. Därefter inkom rådet, kommissionen och utrikestjänsten med svaromål.

- 17 Den 18 juni 2019 begärde Liam Jenkinson att få inkomma med en replik för att besvara rådets, kommissionens och utrikestjänstens svaromål. Begäran innehöll även en begäran om åtgärder för processledning för att kommissionen skulle uppmanas att förete en kopia av de avtal som den hade undertecknat med de olika cheferna för uppdraget Eulex Kosovo (eller åtminstone uppdragschefen under oktober till november 2014).
- 18 Den 21 juni 2019 beslutade första avdelningen att inte tillåta Liam Jenkinson att inkomma med en sådan replik. Eftersom kommissionen, den 9 juli 2019, inkom med en kopia av de avtal som den hade ingått med de uppdragschefer som var i tjänst under perioden 15 juni 2014–14 juni 2015, saknades det anledning att ta ställning till den åtgärd för processledning som Liam Jenkinson hade begärt. Liam Jenkinson yttrade sig över dessa avtal inom den föreskrivna fristen.
- 19 Den 6 september 2019 vidtog tribunalen (första avdelningen), på förslag av referenten, en åtgärd för processledning (nedan kallad den första åtgärden för processledning) som bestod i att inhämta Liam Jenkinsons synpunkter på dels vissa uppgifter och handlingar i antingen dupliken eller i bilaga till dupliken, dels den irländska lagstiftningen, för det fall den skulle vara tillämplig på förevarande tvist. Liam Jenkinson besvarade i två steg, den 16 september 2019 och därefter den 27 september 2019, de frågor som ställts inom ramen för ovannämnda åtgärder för processledning.
- 20 Genom skrivelse som inkom till kansliet den 27 september 2019 begärde Liam Jenkinson, i enlighet med artikel 66 i rättegångsreglerna, att samtliga personuppgifter, familjeuppgifter, ekonomiska uppgifter och skattemässiga uppgifter i de olika formulär som uppdraget Eulex Kosovo ingav och i bilaga 2 till svaret av den 16 september 2019 på den första åtgärden för processledning skulle anonymiseras.
- 21 På grund av den partiella nytillsättningen i tribunalen tilldelades förevarande mål en ny referent som tjänstgjorde på andra avdelningen.
- 22 På förslag av andra avdelningen beslutade tribunalen den 16 januari 2020, med tillämpning av artikel 28 i tribunalens rättegångsregler, att hänskjuta målet till en avdelning i utökad sammansättning.
- 23 Eftersom en medlem i den dömande sammansättningen var förhindrad att tjänstgöra, utsåg tribunalens ordförande, genom beslut av den 21 januari 2020, sig själv med tillämpning av artikel 17.2 i rättegångsreglerna, för att komplettera den dömande sammansättningen.
- 24 Den 13 mars 2020 vidtog tribunalen (andra avdelningen i utökad sammansättning), på förslag av referenten, en åtgärd för processledning (nedan kallad den andra åtgärden för processledning) som bestod i att uppmana Liam Jenkinson och svarandena att besvara olika frågor, vilket de gjorde genom skrivelse av den 30 april 2020, när det gäller Liam Jenkinson (nedan kallat svaret av den 30 april 2020), och genom fyra separata skrivelser, samtliga daterade den 29 maj 2020, när det gäller svarandena.
- 25 I svaret av den 30 april 2020 på den fråga i vilken Liam Jenkinson uppmanades att uttryckligen och tydligt ange den rättsliga grunden för de andra yrkandena, som hade framställts i första hand, angav Liam Jenkinson att detta yrkande syftade till att göra gällande institutionernas utomobligatoriska ansvar på grundval av artiklarna 268 FEUF och 340 FEUF. Svarandena uppmanades att inkomma med eventuella synpunkter på förevarande svar.

- 26 Den 11 juni 2020 yttrade sig Liam Jenkinson över svarandenas svar på de frågor som ställts till dem inom ramen för den andra åtgärden för processledning (nedan kallat yttrandet av den 11 juni 2020).
- 27 Svarandena yttrade sig över Liam Jenkinsons svar av den 30 april 2020 genom fyra separata skrivelser som samtliga var daterade den 12 juni 2020.
- 28 Genom skrivelse av den 25 juni 2020, avseende vilken det beslutades att ta in den i akten i ärendet, yttrade sig uppdraget Eulex Kosovo över yttrandena av den 11 juni 2020.
- 29 Den 1 december 2020 vidtog tribunalen (andra avdelningen i utökad sammansättning), på förslag av referenten, en åtgärd för processledning (nedan kallad den tredje åtgärden för processledning) varigenom Liam Jenkinson och svarandena uppmanades att besvara olika frågor, vilket de gjorde genom skrivelse av den 23 december 2020 när det gäller kommissionen, genom skrivelse av den 24 december 2020 när det gäller Liam Jenkinson och genom tre separata skrivelser, samtliga daterade den 5 januari 2021, när det gäller rådet, utrikestjänsten och uppdraget Eulex Kosovo.
- 30 Genom skrivelse av den 14 januari 2021 yttrade sig Liam Jenkinson över uppdraget Eulex Kosovos svar på den första frågan som hade ställts inom ramen för den tredje åtgärden för processledning (nedan kallat yttrandet av den 14 januari 2021).

III. Yrkanden

- 31 Liam Jenkinson har yrkat att tribunalen ska

”I första hand

1. angående de rättigheter som följer av det privaträttsliga kontraktet,

- omvandla [Liam Jenkinsons] kontraktsanställning till en tillsvidareanställning,
- fastställa att svarandena har åsidosatt sina avtalsrättsliga skyldigheter, bland annat [vad gäller] skyldigheten att delge uppsägningen av ett avtal om tillsvidareanställning,

följaktligen, som ersättning för den skada som [Liam Jenkinson] lidit med anledning av det felaktiga användandet av på varandra följande [visstidsavtal], som inneburit en förlängd osäkerhet för [honom], och med anledning av åsidosättandet av skyldigheten att delge uppsägningen av avtalet

- förplikta svarandena att betala skadestånd till [Liam Jenkinson] med ett belopp på 176 601,55 EUR som kompensation för den underlåtna delgivningen av uppsägningen, vilket belopp beräknats på grundval av hans tjänstetid vid ... unionens uppdrag ..., och
- i andra hand förplikta svarandena att betala skadestånd till [Liam Jenkinson] med ett belopp på 45 985,15 EUR som kompensation för den underlåtna delgivningen av uppsägningen, beräknat utifrån den tid han var anställd vid [uppdraget Eulex Kosovo],

- fastställa att uppsägningen av [Liam Jenkinson] är felaktig och följaktligen förplikta svarandena att betala skadestånd till honom med ett belopp som skäligen bör fastställas till 50 000 EUR,
- fastställa att svarandena inte har upprättat de anställningsrelaterade handlingar som ska upprättas när avtalet upphör att gälla,
 - förplikta svarandena att till [Liam Jenkinson] utge 100 EUR per dag från väckandet av denna talan till dess att de fullgjort sina skyldigheter,
 - förplikta svarandena att till [Liam Jenkinson] översända de anställningsrelaterade handlingar som ska upprättas när avtalet upphör att gälla, och
- förplikta svarandena att erlægga ränta på ovannämnda belopp enligt den räntesats som följer av belgisk lag,

2. angående maktmissbruk och diskriminering,

- fastställa att [rådet, kommissionen och utrikestjänsten] har behandlat [Liam Jenkinson] på ett diskriminerande sätt, utan att det varit objektivt motiverat, under den tid han varit verksam inom de uppdrag som svarandena inrättat, när det gäller hans lön, hans pensionsrättigheter och dithörande förmåner samt när det gäller garantin om en senare anställning,
- fastställa att [Liam Jenkinson] borde ha rekryterats som tillfälligt anställd av [rådet, kommissionen eller utrikestjänsten],
- förplikta [rådet, kommissionen och utrikestjänsten] att ersätta den förlust av lön, pension, ersättningar och förmåner som orsakats av ovannämnda åsidosättanden av [unionsrätten],
förplikta dem att till [Liam Jenkinson] erlægga ränta på ovannämnda belopp enligt den räntesats som följer av belgisk lag, och
- fastställa en frist för parterna för fastställande av nämnda ersättning med beaktande av den lönegrad och löneklass som [han] borde ha anställts i, den genomsnittliga löneökningen, hans karriärutveckling, de ersättningar han skulle ha erhållit enligt avtalet om tillfällig anställning, och jämföra de resultat som erhålls med den lön som [Liam Jenkinson] faktiskt erhållit[, och]

[i] andra hand,

- fastställa att svarandena har åsidosatt sina skyldigheter, och
- förplikta svarandena att ersätta [Liam Jenkinson] för den skada som orsakats av dessa åsidosättanden, vilken skäligen bör fastställas till 150 000 euro.

I vart fall:

förplikta svarandena att ersätta rättegångskostnaderna.”

- 32 Rådet har yrkat att tribunalen ska
- i första hand, förklara att talan inte kan tas upp till sakprövning i den del den riktas mot rådet,
 - i andra hand, avvisa talan i och med att den inte väckts inom föreskriven tid,
 - i tredje hand, ogilla talan, och
 - förplikta Liam Jenkinson att ersätta rättegångskostnaderna.
- 33 Kommissionen har yrkat att tribunalen ska
- avvisa talan i den del den avser kommissionen,
 - i andra hand, ogilla talan, och
 - förplikta Liam Jenkinson att ersätta rättegångskostnaderna.
- 34 Utrikestjänsten har yrkat att tribunalen ska
- avvisa talan i och med att den inte väckts inom föreskriven tid,
 - i vart fall avvisa talan i den del den avser utrikestjänsten,
 - i andra hand, ogilla talan, och
 - förplikta Liam Jenkinson att ersätta rättegångskostnaderna.
- 35 Uppdraget Eulex Kosovo har yrkat att tribunalen ska
- i första hand, avvisa talan i och med att den inte väckts inom föreskriven tid,
 - i andra hand, ogilla talan, och
 - förplikta Liam Jenkinson att ersätta rättegångskostnaderna.

IV. Rättslig bedömning

- 36 Av de skäl som Liam Jenkinson har anfört bifaller tribunalen hans begäran enligt artikel 66 i rättegångsreglerna om sekretess och utelämnande av sådana personuppgifter som avses i punkterna 14 och 20 ovan.

A. Inledande synpunkter

- 37 Med hänsyn till intresset av en god rättskipning ska tribunalen inledningsvis fastställa den rättsliga grunden, ändamålet med talan och Liam Jenkinsons tre första yrkanden. Därefter ska det erinras om innebörden av domen i målet om överklagande.

1. Den rättsliga grunden, ändamålet med talan och Liam Jenkinsons tre första yrkanden

- 38 Genom de tre första yrkandena har Liam Jenkinson, såsom domstolen sammanfattade i punkt 3 i domen i målet om överklagande, formellt yrkat att tribunalen ska
- i första hand, omvandla hans avtalsförhållande till en ”tillsvidareanställning”, fastställa att svarandena hade åsidosatt sina avtalsförpliktelser, bland annat skyldigheten att delge uppsägningen av ett avtal om tillsvidareanställning, fastställa att uppsägningen var felaktig och följaktligen förplikta svarandena att ersätta den skada som uppkommit till följd av den felaktiga användningen av på varandra följande visstidsavtal, åsidosättandet av skyldigheten att delge uppsägningen och den felaktiga uppsägningen (nedan kallat de första yrkandena),
 - i första hand, fastställa att rådet, kommissionen och utrikestjänsten hade behandlat honom på ett diskriminerande sätt under den tid han varit anställd inom unionens internationella uppdrag som avses i punkterna 1–3 (nedan kallade uppdragen), när det gäller hans lön, hans pensionsrättigheter och andra förmåner, och fastställa att han borde ha rekryterats som tillfälligt anställd av en av svarandena samt förplikta dem att betala skadestånd med anledning av detta (nedan kallat de andra yrkandena), och
 - i andra hand, förplikta svarandena att, på grundval av deras utomobligatoriska skadeståndsansvar, ersätta honom för den skada som orsakats av att de hade åsidosatt sina skyldigheter (nedan kallat det tredje yrkandet).
- 39 Det ska för det första prövas huruvida talan, såsom rådet, utrikestjänsten och uppdraget Eulex Kosovo underförstått har gjort gällande genom att framställa en invändning om rättegångshinder på grund av att talan väcktes för sent, ska anses som en talan om ogiltigförklaring som väckts med stöd av artikel 263 FEUF.
- 40 Det ska i detta hänseende anges att ansökan genom vilken talan väckts visserligen innehåller diverse uppgifter som kan ge intryck av att talan åtminstone delvis grundar sig på artikel 263 FEUF. Högst upp på första sidan i ansökan anges således rubriken ”Talan om ogiltigförklaring och om skadestånd” och i punkt 158 bekräftar Liam Jenkinson att ”beslutet att inte förnya [hans avtal] är rättsstridigt och ska ogiltigförklaras”. Vidare har förteckningen över de handlingar som bifogats ansökan rubriken ”Förteckning över de handlingar som bifogats talan om ogiltigförklaring” och bilagorna till ansökan identifieras som ”bilaga nummer ... till talan om ogiltigförklaring”.
- 41 Utöver att Liam Jenkinson, såväl i sitt yttrande över invändningarna om rättegångshinder som i repliken, formellt har bestritt att han har väckt någon form av talan om ogiltigförklaring, framgår det emellertid klart av ansökan att han, trots de terminologiska approximationer i inlagorna som angetts ovan i punkt 40, inte hade för avsikt att väcka talan med stöd av artikel 263 FEUF.
- 42 Liam Jenkinsons tre första yrkanden, som formellt fastställer saken, innehåller nämligen inte något yrkande om ogiltigförklaring av någon rättsakt, i synnerhet inte av skrivelsen av den 26 juni 2014 eller av något beslut som han fått kännedom om. Det kan däremot konstateras att det med dessa yrkanden, såsom detaljerat anges i punkterna 50–62 nedan, endast har yrkats att de på varandra följande visstidsavtalen ska omvandlas till en tillsvidareanställning och om ersättning för inom- och utomobligatoriska skador.

- 43 Dessutom har Liam Jenkinson, i motsats till vad rådet och utrikestjänsten har hävdad i sin invändning om rättegångshinder och uppdraget Eulex Kosovo i sitt svaromål, inte bestridit grunden för beslutet att inte förlänga hans anställningsavtal. Såsom han formellt har angett såväl i yttrandet över invändningarna om rättegångshinder som i repliken, har han nämligen inte generellt ifrågasatt uppdraget Eulex Kosovos rätt att avsluta anställningsförhållandet och har inte begärt att få återuppta sin tjänst.
- 44 Vidare har Liam Jenkinson inte någonstans i sina skrivelser påstått sig visa att en rättsakt är rättsstridig för att yrka att den ska ogiltigförklaras. Såsom Liam Jenkinson i huvudsak har angett i sitt svar på en fråga som ställdes till honom vid förhandlingen och som noterades i förhandlingsprotokollet, har han på sin höjd åberopat att gemensam åtgärd 2008/124 är rättsstridig för att erhålla ersättning för den utomobligatoriska skada som han har gjort gällande inom ramen för de andra yrkandena, som framställts i första hand.
- 45 Mot bakgrund av det ovan anförda konstaterar tribunalen att förevarande talan inte har väckts med stöd av artikel 263 FEUF. Den invändning om rättegångshinder som rådet, utrikestjänsten och uppdraget Eulex Kosovo har framställt på grundval av att den påstådda talan om ogiltigförklaring väcktes för sent mot skrivelsen av den 26 juni 2014, ska följaktligen ogillas eftersom den saknar stöd i de faktiska och rättsliga omständigheterna.
- 46 För det andra ska det dessutom prövas om talan, såsom Liam Jenkinson har gjort gällande under det skriftliga förfarandet, innehåller en invändning om rättsstridighet enligt artikel 277 FEUF avseende gemensam åtgärd 2008/124.
- 47 Liam Jenkinson har nämligen i sitt yttrande över invändningarna om rättegångshinder och i repliken understrukt att även om hans grunder i förevarande fall avser åsidosättande av tillämplig rätt på avtalen, har han inte väckt en talan om ogiltigförklaring med stöd av artikel 263 FEUF, ”utan en skadeståndstalan med stöd av, i första hand, artikel 272 [FEUF] och därefter, i andra hand, med stöd av artiklarna 277 FEUF (invändning om rättsstridighet) och 268 FEUF (unionens utomobligatoriska skadeståndsansvar)”.
- 48 Såsom redan har påpekats i punkt 44 ovan framgår det av Liam Jenkinsons inlagor att han endast har åberopat att gemensam åtgärd 2008/124 är rättsstridig, för att på sin höjd visa att hans yrkande om ersättning för den utomobligatoriska skada som han har gjort gällande inom ramen för de andra yrkandena, som framställts i första hand, är välgrundat. Även om det antogs att Liam Jenkinson har framställt en invändning om rättsstridighet avseende gemensam åtgärd 2008/124 med stöd av artikel 277 FEUF, kan det vidare konstateras att yrkandet inte stöds av några rättsliga eller faktiska argument i ansökan och eftersom han inte har anfört något som helst argument till stöd för en sådan invändning ska det konstateras att den inte uppfyller villkoren i artikel 76 d i rättegångsreglerna och således ska avvisas (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 14 juli 2016, Alesa/kommissionen, T-99/14, ej publicerad, EU:T:2016:413, punkterna 87–91, och dom av den 3 mars 2021, Barata/parlamentet, T-723/18, överklagad, EU:T:2021:113, punkterna 59–62).
- 49 För det tredje ska den rättsliga grunden och föremålet för Liam Jenkinsons tre första yrkanden fastställas.

- 50 Vad gäller de första yrkandena, som har framställts i första hand, har det formulerats enligt artikel 272 FEUF till unionsdomstolen med stöd av en skiljedoms klausul som anger unionsdomstolen och är angiven i det senaste visstidsavtalet mellan Liam Jenkinson och uppdraget Eulex Kosovo.
- 51 Det framgår nämligen av skälen till ansökan, under rubriken ”Domstols behörighet”, att Liam Jenkinson anger skiljedoms klausulen igen och därigenom åberopar denna klausul, som ger Europeiska unionens domstol behörighet att avgöra en tvist avseende nämnda avtal vari det uttryckligen hänvisas till artikel 272 FEUF.
- 52 När det gäller föremålet för de första yrkandena, såsom framgår av domstolens sammanfattning av dem och som återgavs i punkt 38 ovan, har Liam Jenkinson vidare yrkat att tribunalen ska omvandla de på varandra följande visstidsavtalen till en tillsvidareanställning och fastställa att de villkor på vilka uppdraget Eulex Kosovo satte stopp för tillsvidareanställningen strider mot den arbetsrätt som är tillämplig på denna typ av avtal. I själva formuleringen av de första yrkandena, såsom de har återgetts ovan i punkt 31, har Liam Jenkinson bland annat grundat sig på formella och materiella bestämmelser som är tillämpliga på uppsägningen av en tillsvidareanställning och åberopat bestämmelser om kompensation för den underlåtna delgivningen av uppsägningen.
- 53 Ändamålet med talan vad gäller de första yrkandena, som framställts i första hand, omfattas således av den ram som fastställts i Liam Jenkinsons anställningsavtal, läst(a) och tolkad(e) mot bakgrund av tillämplig arbetsrätt.
- 54 Mot bakgrund av det ovan anförda ska det anses, med hänsyn till den lagstiftning som är tillämplig på det aktuella avtalsförhållandet, att de första yrkandena, som framställts i första hand, syftar till att erhålla dels en omvandling av de på varandra följande visstidsavtalen till en tillsvidareanställning, dels, till följd av nämnda omvandling och på grund av att svarandena åsidosatte sina avtalsförpliktelser, ersättning för samtliga inomobligatoriska skador som Liam Jenkinson påstår sig ha lidit på grund av missbruk av på varandra följande visstidsavtal, åsidosättande av hans rättigheter i en tillsvidareanställning och av villkoren för att säga upp förevarande typ av avtal.
- 55 När det gäller de andra yrkandena, som också har framställts i första hand, angav Liam Jenkinson för det första i sitt svar av den 30 april 2020 att syftet med yrkandena var att ”åberopa institutionernas utomobligatoriska ansvar på grundval av artiklarna 268 och 340 [FEUF] som avser inrättandet av en rättslig ram avseende anställning av internationell kontraktsanställd personal i uppdrag som [var] rättsstridiga av de skäl som anges i talan”.
- 56 Det ska vidare konstateras att även om en sådan rättslig grund inte anges uttryckligen i ansökan framgår det klart av skälen i ansökan att yrkandet syftar till att erhålla ersättning för skada som är knuten till institutionernas val av policy för rekrytering av internationell civil personal till unionens internationella uppdrag, för vilka Liam Jenkinson har arbetat.
- 57 Såsom domstolen själv sammanfattade i punkt 3 i domen i målet om överklagande har Liam Jenkinson genom sina andra yrkanden yrkat att tribunalen ska fastställa att rådet, kommissionen och utrikestjänsten har behandlat honom på ett diskriminerande sätt under den tid han varit anställd inom de tre uppdrag som avses i punkterna 1–3, när det gäller hans lön, hans pensionsrättigheter och andra förmåner, och fastställa att han borde ha rekryterats som tillfälligt anställd av en av svarandena samt förplikta dem att betala skadestånd för den skada som han lidit.

- 58 Vidare riktar sig inte det skadeståndsyrkande som framställts i de andra yrkandena mot uppdraget Eulex Kosovo, som är den avtalsslutande part med vilken Liam Jenkinson ingick det sista visstidsavtalet och som innehåller den skiljedoms klausul som anger unionsdomstolen.
- 59 Slutligen har Liam Jenkinson, i sitt yttrande över invändningarna om rättegångshinder, vad gäller de andra yrkandena, såsom påpekats i punkt 55 ovan, inte bara uttryckligen avsett artiklarna 268 och 340 FEUF, utan han har dessutom, genom att vidhålla dem, preciserat de skäl i ansökan som åberopats till stöd för yrkandet om skadestånd på grund av de berörda svarandenas utomobligatoriska skadeståndsansvar.
- 60 Mot bakgrund av det ovan anförda finner tribunalen att de andra yrkandena, som framställts i första hand, grundar sig på artiklarna 268 FEUF och 340 FEUF och syftar till att få rådet, kommissionen och utrikestjänsten att ersätta de utomobligatoriska skador som Liam Jenkinson påstår sig ha lidit till följd av deras rekryteringspraxis av internationell civil personal inom de uppdrag för vilka han arbetade.
- 61 När det gäller det tredje yrkandet, som framställts i andra hand, framgår att det grundar sig på artiklarna 268 FEUF och 340 FEUF. Förevarande yrkande syftar till att de "europeiska institutionerna [ska erkännas] skadeståndsansvariga" för den skada som Liam Jenkinson skulle lida om tribunalen ogillade hans två första yrkanden, som framställts i första hand.
- 62 När det gäller fastställandet av ändamålet med talan, framgår det sammanfattningsvis av konstaterandena ovan i punkterna 45, 48, 54, 60 och 61 att såvitt avser de första yrkandena, som framställts i första hand, har talan väckts med stöd av den skiljedoms klausul som anger unionsdomstolen i det sista visstidsavtalet och att förevarande talan, vad gäller de andra yrkandena, även de förstahandsyrkanden, och det tredje yrkandet, som framställts i andra hand, är en talan om utomobligatoriskt skadeståndsansvar som väckts med stöd av artiklarna 268 och 340 FEUF.

2. Tribunalens behörighet efter domen i målet om överklagande

- 63 I punkt 1 i domslutet i domen i målet om överklagande upphävde domstolen det ursprungliga beslutet i sin helhet. Eftersom domstolen inte kunde avgöra målet i sak, beslutade den i punkt 2 i domslutet att återförvisa målet till tribunalen. Det ankommer därmed på tribunalen att pröva samtliga yrkanden i ansökan.
- 64 Vad gäller de första yrkandena ska det för det första erinras om att domstolen, i punkterna 49 och 50 i domen i målet om överklagande, ansåg att tribunalen hade gjort en felaktig rättstillämpning när den förklarade att det var uppenbart att den saknade behörighet att pröva de yrkanden som framställts i första hand, trots att tribunalen, mot bakgrund av punkt 10 i domen av den 1 juli 1982, *Porta/kommissionen* (109/81, EU:C:1982:253), som domstolen hänvisade till i punkt 44 i domen i målet om överklagande, borde kontrollera om, och i så fall i vilken utsträckning, tribunalen även kunde beakta de anställningsavtal som var äldre än det senaste visstidsavtalet.
- 65 Det framgår emellertid av punkterna 45–47 i domen i målet om överklagande att Liam Jenkinsons yrkanden är knutna till förekomsten av ett enda och fortlöpande anställningsförhållande grundat på flera på varandra följande visstidsavtal. Yrkandena avser således att samtliga avtal ska

omvandlas och de grundas på alla dessa avtal, inklusive det sista visstidsavtalet. Domstolen drog i punkt 48 i domen slutsatsen att talan omfattade yrkanden som även grundades på det sista visstidsavtalet.

- 66 När det gäller de första yrkandena ska tribunalen följaktligen pröva dem även med beaktande av de anställningsavtal som var äldre än det sista visstidsavtalet.
- 67 Eftersom de skadeståndsyrkanden som Liam Jenkinson har framställt – såväl i de andra yrkandena som i det tredje yrkandet – inte har framställts med stöd av en skiljedomsklausul enligt artikel 272 FEUF, utan på grundval av artiklarna 268 och 340 andra stycket FEUF, är för det andra tribunalens behörighet att pröva dessa yrkanden inte beroende av skiljedomsklausulerna i de olika visstidsavtal som han ingått.
- 68 Det framgår dessutom av domstolens praxis att när det gäller akter för personaladministration avseende insatser på "fältet" är tribunalen och, i mål om överklagande, domstolen behöriga att kontrollera sådana akter. Enligt domstolen följer behörigheten av artikel 268 FEUF i förening med artikel 340 andra stycket FEUF vad gäller tvister om utomobligatoriskt ansvar, med beaktande av artikel 19.1 FEU och artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (se, för ett liknande resonemang, dom av den 19 juli 2016, H/rådet m.fl., C-455/14 P, EU:C:2016:569, punkt 58). Domstolen har slagit fast att beslut att omplacera uppdragets personal i insatsområdet inte, även om dessa beslut har fattats inom ramen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp), utgör sådana akter som avses i artikel 24.1 andra stycket FEU och artikel 275 första stycket FEUF och de omfattas sålunda av unionsdomstolens behörighet enligt de ovannämnda allmänna bestämmelserna i EUF-fördraget om utomobligatoriskt skadeståndsansvar (se, för ett liknande resonemang, dom av den 19 juli 2016, H/rådet m.fl., C-455/14 P, EU:C:2016:569, punkt 59).
- 69 I förevarande fall framgår det av ändamålet med respektive skadeståndsyrkande som Liam Jenkinson har framställt i de andra yrkandena och i det tredje yrkandet, såsom de fastställts i punkterna 55–61 ovan, att dessa yrkanden avser akter för personaladministration, i den mån de avser den rättsliga ramen för rekrytering av internationell civil personal på kontraktbasis för uppdrag generellt och de särskilda rekryteringsvillkoren för Liam Jenkinson. Mot bakgrund av den rättspraxis som anges ovan i punkt 68 är tribunalen således behörig att pröva dessa yrkanden på grundval av artikel 268 FEUF och artikel 340 andra stycket FEUF.
- 70 Sammanfattningsvis är tribunalen behörig att pröva dels de första yrkanden som framställts med stöd av skiljedomsklausulen som anger unionsdomstolen och är angiven i det senaste visstidsavtalet, dels de yrkanden som framställts i de andra yrkandena och det tredje yrkandet, som framställts i första respektive i andra hand, med stöd av artikel 268 och artikel 340 andra stycket FEUF.

B. Upptagande till sakprövning

- 71 Svarandena har framställt flera invändningar om rättegångshinder. De har, var för sig eller gemensamt, gjort gällande dels att andrahandsyrkandet om ersättning inte är tillräckligt tydligt, dels att de omständigheter, beslut och eventuella oegentligheter som Liam Jenkinson har åberopat inte kan läggas dem till last.
- 72 Liam Jenkinson har bestridit dessa två invändningar om rättegångshinder.

- 73 När det gäller den första invändningen om rättegångshinder om att andrahandsyrkandet om ersättning är otydligt – en invändning som endast avser det tredje yrkandet, eftersom det just har framställts i andra hand i förhållande till de två första yrkandena – ska en eventuell prövning av yrkandet göras för det fall de två första yrkandena ogillas.
- 74 Vad gäller den andra invändningen om rättegångshinder, som avser att de omständigheter, beslut och eventuella oegentligheter som Liam Jenkinson har åberopat inte kan tillskrivas svarandena, har de i huvudsak gjort gällande att de inte har ingått något avtalsförhållande med Liam Jenkinson (för rådet, utrikestjänsten eller kommissionen) eller att de inte har ingått något sådant med honom före den 5 april 2010 (för uppdraget Eulex Kosovo). De kan således inte, helt eller delvis, hållas ansvariga för de påtalade beteendena.
- 75 Det ska för det första konstateras att samtliga argument som anförts till stöd för förevarande invändning om rättegångshinder åtminstone i huvudsak avser yrkandet om omvandling av de på varandra följande visstidsavtalen till en tillsvidareanställning och om skadestånd för den inomobligatoriska skada som Liam Jenkinson påstår sig ha lidit. Mot bakgrund av konstaterandet i punkt 54 ovan har Liam Jenkinson framställt detta inom ramen för de första yrkandena, som har framställts i första hand. Förevarande invändning om rättegångshinder riktar sig därmed inte mot talan i sin helhet, utan endast mot de första yrkandena.
- 76 För det andra ska det konstateras att när tribunalen, inom ramen för en skiljedoms klausul enligt artikel 272 FEUF, ska pröva en talan som rör arbetsrätt och som bland annat avser frågan huruvida ett avtalsförhållande ska omvandlas till en tillsvidareanställning, är prövningen av svarandenas eventuella inblandning i anställningsförhållandet och, i förekommande fall, den berörda perioden, en fråga som har ett nära samband med prövningen av huruvida talan är välgrundad.
- 77 För det tredje kan det inte förhålla sig annorlunda med prövningen av frågan huruvida och i vilken utsträckning var och en av svarandena är ansvarig för de inomobligatoriska skador som Liam Jenkinson har åberopat inom ramen för det första yrkandet, i synnerhet eftersom yrkandet om omvandling till en tillsvidareanställning och det efterföljande yrkandet om ersättning inte enbart avser Liam Jenkinsons anställningsförhållande inom uppdraget Eulex Kosovo, utan även anställningsförhållanden inom de två första uppdrag som avses ovan i punkterna 1 och 2. När det gäller uppdraget Eulex Kosovo fick det å ena sidan inte ställning som juridisk person förrän år 2014, till följd av att artikel 15a infördes i gemensam åtgärd 2008/124 genom beslut 2014/349. När det gäller de två första uppdragen, är de å andra sidan, såsom framgår av punkterna 1 och 2 ovan, inte längre i drift. Om yrkandet om omvandling av Liam Jenkinsons samtliga anställningsförhållanden inom de tre uppdragen mellan den 20 augusti 1994 och den 14 november 2014 till en enda tillsvidareanställning och yrkandet om ersättning för den påstådda inomobligatoriska skadan skulle bifallas, är det därmed lämpligt att, i vart fall tills dess att uppdraget Eulex Kosovo blev en juridisk person den 12 juni 2014, identifiera de unionsinstitutioner för vilka ansvar kan tillskrivas för den berörda verksamheten.
- 78 Det är således efter det att de första yrkandena har prövats i sak som det eventuellt, med avseende på tillämplig rätt, ska fastställas i vilken mån de yrkanden som Liam Jenkinson framställt inom ramen för nämnda yrkanden ska bifallas med avseende på var och en av svarandena.

- 79 Mot bakgrund av det ovan anförda och omständigheterna i förevarande fall finner tribunalen det lämpligt att, med hänsyn till intresset av en god rättskipning, pröva de yrkanden som framställts inom ramen för de första yrkandena innan den eventuellt prövar invändningarna om rättegångshinder (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 26 februari 2002, rådet/Boehringer, C-23/00 P, EU:C:2002:118, punkt 52).

C. Prövning i sak

1. Förstahandsyrkandet om att avtalsförhållandet ska omvandlas till en tillsvidareanställning och om skadestånd för en inomobligatorisk skada (de första yrkandena)

a) Yrkandet om att de på varandra följande visstidsavtalen ska omvandlas till en enda tillsvidareanställning

- 80 När det gäller prövningen av huruvida yrkandet i de första yrkandena är välgrundat i den del det syftar till att Liam Jenkinsons på varandra följande visstidsavtal ska omvandlas till en tillsvidareanställning, ska det erinras om att i den del i ansökan som avser ändamålet med talan och yrkandena har Liam Jenkinson i allmänna ordalag yrkat, genom de första yrkandena, att hans avtalsförhållande ska ”omvandlas till en tillsvidareanställning”. Det framgår dessutom av de skäl i ansökan som ligger till grund för nämnda yrkande att Liam Jenkinson med ”avtalsförhållande” avser samtliga på varandra följande visstidsavtal som han har ingått inom ramen för sitt arbete inom de uppdrag som avses ovan i punkterna 1–3. Följaktligen avser yrkandet om omvandling av avtalsförhållandet till en tillsvidareanställning och yrkandet om ersättning för den påstådda inomobligatoriska skadan, i första hand, samtliga avtal som ingåtts inom ramen för hans arbete inom uppdraget och, i andra hand, de elva visstidsavtal avseende arbetet inom uppdraget Eulex Kosovo.
- 81 Det framgår emellertid av domen i målet om överklagande att tribunalens behörighet följer av skiljedoms klausulen som anger unionsdomstolen och som är angiven i det senaste visstidsavtalet och att förevarande behörighet, såsom konstaterats i punkterna 64–66 ovan, omfattar alla yrkanden som härrör från det sista visstidsavtalet och har ett direkt samband med de skyldigheter som följer av det avtalet.
- 82 Eftersom det sista visstidsavtalet ingår bland de elva visstidsavtalen, som avser Liam Jenkinsons arbete inom uppdraget Eulex Kosovo, ska tribunalen först pröva hans yrkande om att de elva visstidsavtalen ska omvandlas till en enda tillsvidareanställning. Om detta yrkande ogillas är tribunalen nämligen inte behörig att pröva yrkandet om omvandling av de två första serierna av visstidsavtal, som Liam Jenkinson ingått inom ramen för hans arbete inom de två första uppdragen, som avses i punkterna 1 och 2 ovan, eftersom de inte innehöll någon skiljedoms klausul som angav unionsdomstolen.
- 83 Vid prövningen av yrkandet om omvandling av de elva visstidsavtalen till en enda tillsvidareanställning, ska det fastställas vilken lag som är tillämplig på avtalsförhållandet mellan Liam Jenkinson och uppdraget Eulex Kosovo eller cheferna för uppdraget vad gäller de nio första visstidsavtalen, och därefter tillämpa förevarande lag.

1) Fastställandet av tillämplig rätt på de elva visstidsavtalen

- 84 Vad gäller tillämplig rätt på Liam Jenkinsons avtalsförhållande inom ramen för uppdraget Eulex Kosovo har han gjort gällande ett åsidosättande av dels olika bestämmelser i belgisk rätt eller, i andra hand, irländsk rätt, dels flera allmänna unionsrättsliga bestämmelser och allmänna rättsprinciper, bland annat de principer och bestämmelser som föreskrivits i eller tagits fram genom rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (EGT L 175, 1999, s. 43). Med tillämpning av bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I) (EUT L 177, 2008, s. 6), särskilt artikel 8.4, ska belgisk rätt tillämpas på förevarande tvist. Vad gäller det påstådda åsidosättandet av allmänna unionsrättsliga principer har Liam Jenkinson åberopat unionsdomstolens praxis, av vilken det framgår att de principer som följer av direktiv 1999/70 kan åberopas gentemot unionsinstitutionerna när de utgör specifika uttryck för grundläggande regler i EU-fördraget och allmänna rättsprinciper som nämnda institutioner är direkt skyldiga att iaktta. Liam Jenkinson har dessutom åberopat åsidosättande av Europeiska ombudsmannens europeiska kodex för god förvaltningssed (nedan kallad kodexen för god förvaltningssed), vilken enligt honom i huvudsak återger arbetstagarnas alla rättigheter såsom de skyddas genom unionens instrument och nationella lagar.
- 85 Liam Jenkinson har för det första gjort gällande att hans anställning på grundval av de på varandra följande visstidsavtalen utgjorde missbruk och att formkrav som föreskrivs enligt belgisk rätt innan visstidsavtal ingås inte hade iakttagits. Han har därför yrkat att hans avtalsförhållande ska omvandlas till en tillsvidareanställning. På grund av denna omvandling har för det andra samtliga sociala rättigheter som han åtnjöt i egenskap av tillsvidareanställd arbetstagare, bland annat i fråga om social trygghet och pension, men även i fråga om information, samråd, delgivning och uppsägning av avtal, åsidosatts. Han har däremot förklarat att han inte bestrider lagenligheten av beslutet att inte förnya hans anställningsavtal och har inte begärt att få tillbaka sin tjänst.
- 86 Vidare har Liam Jenkinson ifrågasatt argumentet att uppdraget Eulex Kosovos självständiga rätt är tillämplig på hans avtalsförhållande, i synnerhet eftersom de rättsliga instrument som uppdraget gör gällande inte kan göras gällande mot honom.
- 87 Slutligen har Liam Jenkinson, som svar på en fråga som ställdes inom ramen för den första åtgärden för processledning, i vilken han uppmanades inkomma med eventuella synpunkter på den irländska lagstiftning som enligt uppdraget Eulex Kosovo är tillämplig på tvisten, för det första gjort gällande att det under omständigheterna i förevarande fall inte fanns några objektiva grunder för att tillämpa visstidsavtal utöver de fyra år som föreskrivs i Section 9 i Protection of Employees (Fixed – Term Work) Act 2003 (2003 års lag om anställningsskydd (visstidsanställning)) (nedan kallad 2003 års lag). Därmed skulle avtalsförhållandet omvandlas till ett tillsvidareanställningsavtal i enlighet med nämnda artikel. För det andra har han angett att åsidosättandet av Section 8 i 2003 års lag, avseende arbetsgivarens skyldighet att i förväg ge information till den anställde vid förnyande av ett visstidsavtal, ”i kraft av själva sakförhållandet (*ipso facto*) [medför] att visstidsavtalen omvandlas till en tillsvidareanställning”.
- 88 Uppdraget Eulex Kosovo har bestridit, i stor utsträckning med stöd av rådet, kommissionen och utrikestjänsten, Liam Jenkinsons argument.

89 Uppdraget Eulex Kosovo och utrikestjänsten har särskilt gjort gällande att den lag som är tillämplig på det avtalsförhållande som upprättas genom de elva visstidsavtalen är Eulex Kosovos självständiga rätt, såsom den har utvecklats sedan uppdraget inrättades år 2008. Denna självständiga rätt har till syfte att reglera de anställningsavtal som uppdraget ingått med de kontraktsanställda, med beaktande av dess särdrag, särskilt dess temporära karaktär. Även om det antogs att tribunalen inte tillämpade en sådan självständig rätt, har uppdraget, i enlighet med Rom I-förordningen och bestämmelserna i de elva visstidsavtalen, hävdats att med hänsyn till att Liam Jenkinson har sin permanenta skatterättsliga hemvist i Irland, är det irländsk arbetsrätt som är tillämplig på det aktuella avtalsförhållandet. Rådet har uttryckligen anslutit sig till uppdraget Eulex Kosovos argument.

i) Inledande synpunkter

90 Det framgår av parternas argument att de har åberopat olika normativa källor som enligt dem är tillämpliga i förevarande fall.

91 Tribunalen ska för det första pröva utrikestjänstens och uppdraget Eulex Kosovos argument att det i förevarande fall ska tillämpas en självständig rätt som utvecklats sedan uppdraget inrättades år 2008 och som syftar till att reglera anställningsavtal som ingåtts med kontraktsanställda, med beaktande av dess särdrag.

92 Det räcker att konstatera att unionslagstiftaren inte har antagit några bestämmelser med stöd av de primärrättsliga bestämmelserna, särskilt artikel 336 FEUF, som syftar till att reglera, exempelvis i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen (nedan kallade anställningsvillkoren för övriga anställda) eller i någon annan rättsakt, anställningsvillkoren för kontraktsanställd personal vid ett Gusp-uppdrag, såsom uppdraget Eulex Kosovo.

93 Det framgår inte heller av ordalydelsen i de rättsakter som antagits efter det att nämnda uppdrag inrättades att de innehåller bestämmelser som är ägande att lösa den tvist som ligger till grund för de första yrkandena, nämligen dels om omvandling av de elva visstidsavtalen till en enda tillsvidareanställning, dels om ersättning för den inomobligatoriska skada som påstått ha åsamkats genom det aktuella avtalsförhållandet.

94 Utrikestjänsten och uppdraget Eulex Kosovo har således felaktigt åberopat att en självständig rätt är tillämplig på tvisten.

95 För det andra, vad gäller åsidosättandet av kodexen för god förvaltningssed som Liam Jenkinson har gjort gällande, framgår det av själva ordalydelsen i nämnda kodex, bland annat av artiklarna 1–3, att det rör sig om riktlinjer för god administrativ praxis som unionens institutioner, organ eller byråer, deras förvaltningar och deras anställda ska iaktta i sina kontakter med allmänheten. Enligt artikel 3.2 i kodexen ska de principer som anges i kodexen inte gälla för kontakterna mellan dessa enheter och deras tjänstemän eller andra unionsanställda. Liam Jenkinson kan således inte med framgång åberopa att dessa bestämmelser i kodexen har åsidosatts i hans förhållande till någon av svarandena, i egenskap av arbetsgivare (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 7 juli 2010, Tomas/parlamentet, F-116/07, F-13/08 och F-31/08, EU:F:2010:77, punkterna 85 och 86). Talan kan således inte vinna bifall såvitt avser den anmärkning som avser att kodexen har åsidosatts.

- 96 För det tredje, när det gäller tillämpningen av de allmänna unionsrättsliga principer som Liam Jenkinson har åberopat, ingår principen om förbud mot rättsmissbruk, enligt vilken ingen får åberopa rättsföreskrifter i bedrägligt syfte, bland de allmänna rättsprinciper som unionsdomstolen har att upprätthålla (se dom av den 21 september 2011, Adjemian m.fl./kommissionen, T-325/09 P, EU:T:2011:506, punkt 59 och där angiven rättspraxis; se även, för ett liknande resonemang, dom av den 6 februari 2018, Altun m.fl., C-359/16, EU:C:2018:63, punkt 49).
- 97 Genom direktiv 1999/70, och närmare bestämt genom genomförandet av ramavtalet om visstidsarbete, som ingicks den 18 mars 1999 (nedan kallat ramavtalet om visstidsanställning), vilket utgör bilaga till nämnda direktiv, har unionslagstiftaren dessutom fastställt en rättslig ram som syftar till att förhindra missbruk av rättigheter som uppstår vid användningen av på varandra följande visstidsavtal.
- 98 Arbetet med att bekämpa rättsmissbruk genom användning av på varandra följande avtal om visstidsanställning svarar mot de mål som unionen och medlemsstaterna, med beaktande av sådana grundläggande sociala rättigheter som rättigheterna i den europeiska sociala stadgan, som undertecknades i Turin den 18 oktober 1961, och i 1989 års gemenskapsstadga om arbetstagares grundläggande sociala rättigheter, har uppställt i artikel 151 FEUF, vilka inkluderar målet att förbättra levnads- och arbetsvillkoren för arbetstagare och att åstadkomma ett fullgott socialt skydd för dem (dom av den 21 september 2011, Adjemian m.fl./kommissionen, T-325/09 P, EU:T:2011:506, punkt 60).
- 99 Det framgår emellertid även av fast rättspraxis att när en talan väcks vid tribunalen inom ramen för en skiljedoms klausul enligt artikel 272 FEUF, ska tribunalen avgöra tvisten på grundval av den nationella materiella rätt som är tillämplig på avtalet (se dom av den 4 maj 2017, Meta Group/kommissionen, T-744/14, ej publicerad, EU:T:2017:304, punkt 64; se även, för ett liknande resonemang, dom av den 18 december 1986, kommissionen/Zoubek, 426/85, EU:C:1986:501, punkt 4).
- 100 Enligt domstolens praxis innebär unionsrätten ett krav på att medlemsstaterna, när de införlivar direktiv med nationell rätt, ska utgå från en tolkning av direktiven som gör det möjligt att säkerställa en korrekt balans mellan de olika grundläggande rättigheter som åtnjuter skydd enligt unionens rättsordning. Det ankommer därefter på medlemsstaternas myndigheter och domstolar att, vid genomförandet av införlivandeåtgärderna avseende dessa direktiv, inte bara tolka sin nationella rätt på ett sätt som överensstämmer med samma direktiv utan även att inte grunda sig på en tolkning av dem som strider mot dessa grundläggande rättigheter eller mot andra allmänna principer i unionsrätten (se dom av den 18 oktober 2018, Bastei Lübbe, C-149/17, EU:C:2018:841, punkt 45 och där angiven rättspraxis).
- 101 Med hänsyn till skiljedoms klausulen, som anger unionsdomstolen och återfinns i det sista visstidsavtalet, är det därmed i enlighet med genomförandet av den nationella rätt som är tillämplig på tvisten som tribunalen ska utföra en kontroll av huruvida den allmänna principen om förbud mot rättsmissbruk genom användning av på varandra följande avtal om visstidsanställning har iakttagits.

ii) Bestämmelserna för att fastställa tillämplig nationell rätt på det aktuella avtalsförhållandet

- 102 När det gäller prövningen av huruvida de första yrkandena är välgrundade, vilka syftar till att erhålla dels en omvandling av de på varandra följande visstidsavtalen till en enda tillsvidareanställning, dels, på grund av omvandlingen, ersättning för de inomobligatoriska skador som påstås ha åsamkats, ska det, med hänsyn till den rättspraxis som det erinrats om i punkt 99, fastställas vilken lag som är tillämplig på det aktuella avtalsförhållandet. Det framgår av saken, som ligger till grund för dessa yrkanden, att den tillämpliga nationella lagen omfattas av arbetsrätten.
- 103 För att fastställa vilken nationell materiell rätt som är tillämplig på en arbetsrättslig tvist, såsom den nu aktuella, använder unionsdomstolen bestämmelserna i den internationella privaträtten och, bland annat, artikel 8 i Rom I-förordningen som avser individuella anställningsavtal, när det gäller avtal som, såsom de elva visstidsavtalen, ingåtts efter den 17 december 2009, i enlighet med artikel 28 i Rom I-förordningen.
- 104 I artikel 8.1 i Rom I-förordningen föreskrivs att "[e]tt individuellt anställningsavtal ska underkastas den lag som parterna valt i enlighet med artikel 3" i förordningen, vilket "dock inte [får] medföra att den anställde berövas det skydd som tillförsäkras den anställde genom sådana bestämmelser som inte kan avtalas bort enligt [lagen i det land där den anställde vid fullgörande av avtalet vanligtvis utför sitt arbete eller i det land där det företag som har anställt arbetstagaren är beläget]". I artikel 3.1 i Rom I-förordningen föreskrivs att "[p]å ett avtal tillämpas den lag som parterna har valt", ett val som "ska vara uttryckligt eller klart framgå av avtalsvillkoren eller av övriga omständigheter" och att "[g]enom sitt val kan parterna ange tillämplig lag för hela avtalet eller för endast en del av det".
- 105 Tillämplig lag på avtalet är således i princip den som uttryckligen anges i avtalet, eftersom avtalsbestämmelser – som uttrycker den gemensamma partsviljan – måste ges företräde framför alla övriga kriterier, vilka kan tillämpas endast i den mån inget preciseras i avtalet (se dom av den 18 februari 2016, Calberson GE/kommissionen, T-164/14, EU:T:2016:85, punkt 23 och där angiven rättspraxis).
- 106 Om parterna inte har gjort något val ska unionsdomstolen fastställa tillämplig lag på individuella anställningsavtal genom att använda de objektiva kriterierna i artikel 8.2–8.4 i Rom I-förordningen. Enligt punkt 2 i artikeln ska avtalet vara underkastat lagen i det land där eller, om detta saknas, från vilket den anställde vanligtvis utför sitt arbete. I punkt 3 i artikeln föreskrivs att om den lag som ska tillämpas inte kan fastställas enligt punkt 2, ska avtalet vara underkastat lagen i det land där det företag som har anställt arbetstagaren är beläget. Slutligen följer det av punkt 4 i artikeln att om det framgår av de samlade omständigheterna att avtalet har närmare anknytning till ett annat land än det som anges i punkterna 2 eller 3, ska lagen i detta andra land tillämpas.
- 107 Om det i förevarande fall konstateras att de elva visstidsavtalen inte innehåller några bestämmelser som är ägnade att direkt reglera den tvist som ligger till grund för de första yrkandena, kommer bestämmelserna i den internationella privaträtten att tillämpas för att fastställa vilken nationell materiell rätt som är tillämplig i förevarande fall.

iii) Huruvida det saknas bestämmelser i de elva visstidsavtalen som är ägnade att direkt reglera den tvist som ligger till grund för de första yrkandena

- 108 Utöver den omständigheten, såsom konstaterats i punkt 92 ovan, att de rättsakter som antagits efter det att uppdraget Eulex Kosovo inrättades inte innehåller någon bestämmelse som är ägnad att reglera den tvist som ligger till grund för de första yrkandena, ska det konstateras att detsamma gäller för de elva visstidsavtalen.
- 109 När det gäller de nio första visstidsavtalen angavs det således i respektive ingress att kommissionens meddelande K(2009) 9502 av den 30 november 2009, med rubriken ”Bestämmelser om kommissionens särskilda rådgivare som har mandat att genomföra operativa Gusp-insatser och om kontraktsanställd internationell personal” (nedan kallat meddelande K(2009) 9502), föreskriver anställningsvillkor för internationell personal. Enligt artikel 23 i de nio första visstidsavtalen hänvisades till nämnda meddelande, antingen som bilaga till de fem första visstidsavtalen eller genom en hyperlänk i nämnda artikel i det sjätte till det nionde visstidsavtalet. Det angavs vidare att meddelandet utgjorde en integrerad del av avtalen. Det framgår emellertid att enligt punkt 2 tredje stycket led 1 och punkt 4a i meddelande K(2009) 9502, var anställningsavtalet underkastat arbetsrätten i den anställdes ursprungsland, eller till och med det land där den anställde hade sin stadigvarande (skatterättsliga) hemvist, innan personen tillträdde sin tjänst inom uppdraget. Meddelandet innehöll däremot inte någon bestämmelse som var ägnad att reglera den tvist som ligger till grund för de första yrkandena.
- 110 Vad gäller det tionde och det elfte visstidsavtalet angavs i respektive ingress att enligt artikel 10.3 i gemensam åtgärd 2008/124 ska ”anställningsvillkoren samt rättigheter och skyldigheter för internationell civil och lokalanställd personal fastställas i avtal mellan [uppdraget] E[u]lex K[osovo] och berörd personal”. Till skillnad från de nio första visstidsavtalen innehöll inte det tionde och elfte visstidsavtalet någon bestämmelse med hänvisning till nationell materiell arbetsrätt. De enda hänvisningar till tillämpningen av nationell rätt som finns i artiklarna 12 och 13 i de sistnämnda visstidsavtalen avsåg dels systemet för social trygghet och pension, dels det skattesystem som Liam Jenkinson omfattades av. Dessa bestämmelser är inte relevanta när det gäller en tvist vars föremål är, såsom i förevarande fall, begränsat till arbetsrätten. Ingen av bestämmelserna i det tionde eller det elfte visstidsavtalet gör det följaktligen möjligt att fastställa vilken lag som är tillämplig på den tvist som ligger till grund för de första yrkandena.
- 111 Av det ovan anförda följer att det, i avsaknad av bestämmelser i de elva visstidsavtalen som gör det möjligt att avgöra den tvist som ligger till grund för de första yrkandena eller som anger vilken lag som är tillämplig på dessa avtal, är nödvändigt, för att avgöra målet, att fastställa vilken nationell materiell rätt som är tillämplig på dessa visstidsavtal. Tribunalen ska därför göra en separat prövning av de nio första visstidsavtal som ingåtts med chefen för uppdraget Eulex Kosovo, och därefter de två sista visstidsavtal som ingåtts med uppdraget Eulex Kosovo.

iv) Den nationella materiella rätt som är tillämplig på de nio första visstidsavtalen mellan Liam Jenkinson och chefen för uppdraget Eulex Kosovo

- 112 För det första angavs det, såsom redan konstaterats i punkt 109 ovan, uttryckligen i ingresserna till de nio första visstidsavtalen att meddelandet K(2009) 9502 föreskrev anställningsvillkor för internationell personal.

- 113 När det gäller frågan huruvida meddelandet K(2009) 9502 kan göras gällande mot Liam Jenkinson, vilket han har bestritt, ska det påpekas att Liam Jenkinson, efter att först ha påstått att han inte kände till meddelandet innan det första visstidsavtalet inleddes, i sitt svar på den första åtgärden för processledning medgav att det hade översänts till honom innan förevarande visstidsavtal undertecknades, i en bilaga till ett e-postmeddelande av den 9 februari 2010 som personalavdelningen vid Eulex Kosovo hade skickat till honom.
- 114 När det gäller Liam Jenkinsons argument att det i punkt 5 b i meddelande K(2009) 9502, med rubriken "Slutbestämmelser", preciserades att meddelandet inte längre var tillämpligt efter den 1 januari 2011, då utrikestjänsten faktiskt inrättades, erinrar tribunalen om att tillämpningen av meddelandet efter detta datum visserligen inte, i motsats till vad uppdraget Eulex Kosovo har hävdad, kan grundas på den politiska överenskommelse som träffades år 2013 inom Ständiga representanternas kommitté (Coreper), enligt vilken nämnda meddelande skulle vara fortsatt tillämplig till dess att en politisk överenskommelse hade nåtts för att ersätta meddelandet. En sådan motivering skulle nämligen innebära ett retroaktivt införande av meddelande K(2009) 9502 i de anställningsavtal som hade ingåtts innan överenskommelsen nåddes. Uppdraget Eulex Kosovo har emellertid inte anfört något som kan utgöra rättslig grund för en sådan retroaktiv tillämpning.
- 115 Tribunalen anser dock, såsom uppdraget Eulex Kosovo även har gjort gällande, att det är genom de avtalslutande parternas gemensamma vilja som meddelande K(2009) 9502 togs med i det tredje till det nionde visstidsavtalet, som ingicks efter det att meddelandet hade löpt ut, vilket skedde enligt artikel 23.1 i avtalen. I motsats till vad Liam Jenkinson har hävdad kan därmed meddelandet K(2009) 9502, som utgjorde en integrerad del av de nio första visstidsavtalen mellan honom och uppdraget Eulex Kosovo, göras gällande i förhållande till nämnda avtal.
- 116 För det andra föreskrevs det i artikel 1.1 i de nio första visstidsavtalen att den anställde, genom att underteckna anställningsavtalet, erkände och godtog bestämmelserna och principerna i kontrakten, dess bilagor, de operativa standardförfarandena och uppförandekoden för uppdraget Eulex Kosovo. Enligt artikel 23 i de nio första visstidsavtalen hänvisades det till meddelandet K(2009) 9502 och preciserades att det utgjorde en integrerad del av nämnda avtal.
- 117 Såsom formellt framgår av samtliga nio första visstidsavtal som ingåtts mellan Liam Jenkinson och chefen för uppdraget Eulex Kosovo, i vilka det i samtliga avtal i början av första sidan angavs "Contract of employment for international staff", anställdes han som "internationellt anställd" i den mening som avses i punkt 4a i meddelande K(2009) 9502.
- 118 Det framgår dessutom uttryckligen av punkt 4a tredje stycket i meddelande K(2009) 9502 att "[v]ad beträffar den arbetsrätt som internationell personal ska omfattas av, ska lagstiftningen i personens ursprungsland/stadigvarande skatterättsliga hemvist fortsättningsvis vara tillämplig". Vidare anges i tionde stycket i samma punkt att "[a]nställningsavtalet omfattas av arbetsrätten och sociallagstiftningen i den stat där den anställda person är medborgare/där personens stadigvarande skatterättsliga hemvist har fastställts innan vederbörande tillträder tjänsten". I elfte stycket i nämnda punkt anges dessutom att "[u]ppsägning av anställningsavtalet ... och ansvarsfrågor ska omfattas av social- och arbetsrätten i landet", som identifieras enligt de kriterier som anges i tionde stycket. I punkt 4a sjätte stycket i meddelande K(2009) 9502 anges slutligen att om inte ursprungslandet och det land där en person konstaterats ha sin "stadigvarande (skattemässiga) hemvist" innan tjänsten tillträds är detsamma ska det sistnämnda ha företräde.

- 119 Mot bakgrund av det ovan anförda konstaterar tribunalen att när det gäller de nio första visstidsavtalen har avtalsparterna valt, i den mening som avses i artikel 8.1 i Rom I-förordningen, irländsk rätt som tillämplig nationell arbetsrätt genom att, med en hänvisning till meddelande K(2009) 9502, ange lagen i det land där Liam Jenkinson var medborgare (i enlighet med punkt 4a tionde stycket i K(2009) 9502) i första hand, eller, i andra hand, lagstiftningen i hans ursprungsland och i det land där han hade sin stadigvarande (skatterättsliga) hemvist innan han tillträdde sin tjänst i uppdraget Eulex Kosovo (i enlighet med punkt 4 a tredje och tionde stycket i meddelande K(2009) 9502).
- 120 Liam Jenkinson är nämligen irländsk medborgare. I punkt 4a tionde stycket i meddelande K(2009) 9502 anges uttryckligen att lagen i den stat där den anställde är medborgare är den lag som är tillämplig på anställningsförhållandet.
- 121 Vad vidare gäller Liam Jenkinsons ursprungsland och hemvistland innan han tillträdde sin tjänst vid uppdraget Eulex Kosovo, ska det fastställas var han befann sig mellan den 31 december 2009, den dag då hans anställning vid uppdraget EUPM i Bosnien och Hercegovina upphörde (se punkt 2 ovan), och den 5 april 2010, då han påbörjade sin tjänst vid uppdraget Eulex Kosovo (se punkt 3 ovan).
- 122 Liam Jenkinson har i sitt svar av den 16 september 2019 på den första åtgärden för processledning medgett att det ursprungsland han angett och gjort gällande i sitt avtalsförhållande med uppdraget Eulex Kosovo är Irland. Han har således medgett att det framgår av de olika handlingar som uppdraget Eulex Kosovo ingett i samband med ingivandet av dupliken att han ständigt, både vid ingåendet av det första visstidsavtalet med uppdraget, och under hela sitt anställningsförhållande med uppdraget, bland annat i sina ansökningar om kostnadsersättning för resor till sin ursprungsort ("Statement of Home Travel Expenses"), angett Irland som sitt ursprungsland. Han tillade vidare att Irland var hans ursprungsland under hela tjänsteutövningen inom de uppdrag som avses i punkterna 1–3 ovan.
- 123 Det framgår av handlingarna i målet att Liam Jenkinsons ursprungs- och hemvistland var Irland när han tillträdde sin tjänst vid uppdraget Eulex Kosovo. Det ska för övrigt påpekas att Liam Jenkinson, fortfarande i sitt svar av den 16 september 2019 på den första åtgärden för processledning, även nämnde att Irland var hans ursprungsland redan innan det första visstidsavtalet ingicks år 1994 med det första uppdraget han arbetade för. Anknytningskriteriet avseende ursprungsland anger således irländsk rätt som tillämplig arbetsrätt i förevarande fall, vad gäller de nio visstidsavtalen mellan Liam Jenkinson och uppdragschefen.
- 124 Denna slutsats kan inte påverkas mot bakgrund av det kriterium som föreskrivs i punkt 4a sjätte stycket i meddelande K(2009) 9502, som avses i punkt 118 ovan. Det framgår nämligen inte av Liam Jenkinsons inlagor att han har gjort gällande en skatterättslig hemvist i ett annat land än sitt ursprungsland.
- v) Den nationella materiella rätt som är tillämplig på det tionde och det elfte visstidsavtalet mellan Liam Jenkinson och uppdraget Eulex Kosovo*
- 125 Såsom framgår av punkt 110 ovan konstaterar tribunalen att i motsats till de nio första visstidsavtalen, innehåller inte det tionde och det elfte visstidsavtalet någon bestämmelse om de avtalslutande parternas val av lag som reglerar det anställningsförhållande som ingåtts genom vart och ett av de två sistnämnda avtalen.

- 126 I ingressen till det tionde och det elfte visstidsavtalet mellan Liam Jenkinson och uppdraget Eulex Kosovo, företrädd av uppdragschefen, angavs nämligen att enligt artikel 10.3 i gemensam åtgärd 2008/124 borde anställningsvillkor samt rättigheter och skyldigheter för internationell och lokalanställd personal ha fastställts i avtal mellan uppdraget Eulex Kosovo och den berörda personalen.
- 127 Även om artikel 1 i det tionde och det elfte visstidsavtalet i allt väsentligt var identisk med artikel 1.1, som avses i punkt 116 ovan, i de nio första visstidsavtalen, är det, för det första, likväl inte möjligt att med bestämmelserna i dessa två visstidsavtal fastställa vilka bestämmelser som är tillämpliga på de anställningsvillkor som omfattas av förevarande avtal, bland annat mot bakgrund av den arbetsrättsliga tvist som ligger till grund för de första yrkandena. För det andra innehöll artikel 23 i det tionde och det elfte visstidsavtalet inte längre någon hänvisning till meddelande K(2009) 9502 och det hänvisades inte heller till bifogade handlingar med uppgifter om den arbetsrätt som var tillämplig på dem. Det kan följaktligen konstateras att parterna inte har angett vilken arbetsrätt som ska tillämpas på det tionde och det elfte visstidsavtalet.
- 128 Eftersom de avtalslutande parterna inte har gjort något lagval i detta avseende när det gäller de sistnämnda visstidsavtalen, ska den tillämpliga arbetsrätten fastställas på grundval av anknytningskriterierna i den internationella privaträtten, det vill säga i förevarande fall, såsom det erinrats om i punkt 106 ovan, i enlighet med de objektiva kriterier som anges i artikel 8.2–8.4 i Rom I-förordningen.
- 129 Enligt de successiva kriterier som anges i artikel 8.2 och 8.3 i Rom I-förordningen är det i princip lagstiftningen i Kosovo som är tillämplig. Såsom såväl Liam Jenkinson som uppdraget Eulex Kosovo har framhållit följer det av artikel 2.4 i Law No. 03/L-212 on Labour (lag nr 03/L-212 om arbete) i Kosovo, som ingetts som bilaga till Eulex Kosovos svaromål, att bestämmelserna i den lagen inte är tillämpliga på anställningsförhållanden vid internationella uppdrag, såsom uppdraget Eulex Kosovo. Arbetsrätten i Kosovo utesluter således själv att den är tillämpning på sådana anställningsförhållanden som är aktuella i förevarande mål.
- 130 Under alla omständigheter hade det tionde och det elfte visstidsavtalet närmare anknytning, i den mening som avses i artikel 8.4 i Rom I-förordningen, till irländsk rätt. Således ska irländsk rätt tillämpas på förevarande avtal.
- 131 För det första förelåg det nämligen, trots att det tionde och det elfte visstidsavtalet ingicks efter varandra, i själva verket ett fortsatt anställningsförhållande mellan parterna sedan det första av de elva visstidsavtalen.
- 132 Denna kontinuitet framgår bland annat av beteckningen på den tjänst som Liam Jenkinson innehade inom ramen för det tionde och det elfte visstidsavtalet, det vill säga tjänsten som "IT Officer (Regional Infrastructure Support) (EK 10453)" i egenskap av teknikansvarig på regional nivå, som han innehade sedan det sjätte visstidsavtalet ingicks. Såsom Liam Jenkinson själv har beskrivit i sitt yttrande av den 11 juni 2020 och som framgår av den första bilagan som han bifogat nämnda yttrande, i vart fall med avseende på den tjänst som han innehade sedan den 15 juni 2012, med referensnummer EK 10453, utövade han, inom uppdraget Eulex Kosovo, en tjänst med lednings- och övervakningsuppgifter över all personal som arbetade inom avdelningen för helpdesk och it-stöd (IT help desk/support). Detta konstaterande kan inte avfärdas av det skälet att de uppgifter som han tilldelades inom ramen för det sjätte till det elfte visstidsavtalet kunde ha utvecklats under den aktuella perioden, det vill säga mellan den 15 juni 2012 och den 14 november 2014.

- 133 Såsom uttryckligen framgår av Liam Jenkinsons beskrivning av dessa uppgifter, såsom anges i del III i den personliga utvärderingsrapporten (nedan kallad utvärderingsrapporten), som omfattade perioden 16 april–14 november 2014, utvecklades hans arbetsuppgifter nämligen på grund av omstruktureringen av uppdraget Eulex Kosovo, särskilt till följd av indragningen av enheten för it-stöd och tekniskt stöd i regionen. En sådan utveckling av Liam Jenkinsons arbetsuppgifter är en naturlig del av de lednings- och övervakningsuppgifter, med ansvar för en avdelning, som han utförde. Utvecklingen kan således inte ha ändrat kontinuiteten i anställningsförhållandet mellan Liam Jenkinson och uppdraget under de elva visstidsavtalen.
- 134 Vidare framgår det av samtliga sex utvärderingsrapporter som upprättats under anställningsförhållandet mellan uppdraget Eulex Kosovo eller uppdragschefen och Liam Jenkinson att han erbjöds ett nytt anställningsavtal. Utvärderingsrapporterna ingavs av uppdraget Eulex Kosovo som svar på en begäran härom som hade framställts inom ramen för den tredje åtgärden för processledning.
- 135 Det framgår slutligen att Liam Jenkinson flyttades upp i löneklass utifrån den tjänstetid som kumulerats under de elva på varandra följande visstidsavtalen inom uppdraget Eulex Kosovo.
- 136 Med hänsyn till denna kontinuitet och sambandet mellan de elva visstidsavtalen, i och med att de avtalsslutande parterna inte hade gjort något val om tillämplig lag på den arbetsrättsliga tvist som ligger till grund för de första yrkandena, ska hänsyn tas till de parametrar för att fastställa nämnda rätt som anges i de nio första visstidsavtalen.
- 137 Såsom konstaterats i punkt 123 ovan, hade de avtalsslutande parterna i de nio första visstidsavtalen valt att låta deras avtalsförhållande omfattas av irländsk rätt. Trots att lagval saknades i det tionde och i det elfte visstidsavtalet ska det således, i enlighet med den rättspraxis som det erinrats om i punkt 105 ovan och med stöd av artikel 8.4 i Rom I-förordningen, konstateras att de två sista visstidsavtalen, mot bakgrund av samtliga omständigheter som kännetecknar Liam Jenkinsons anställningsförhållande inom ramen för hans arbete inom uppdraget Eulex Kosovo enligt de elva visstidsavtalen, fortsättningsvis ska omfattas av irländsk lag i egenskap av lag i det land där Liam Jenkinson var medborgare och där han hade sitt ursprung vid den tidpunkt då han tillträdde sin tjänst vid uppdraget Eulex Kosovo.
- 138 Vad för det andra gäller dels systemen för social trygghet och pension, dels skattesystemet, som Liam Jenkinson tillhör, föreskrevs det i artiklarna 12.1 och 13.1 i de två sista visstidsavtalen att den anställde omfattades av den nationella lagstiftning som gällde i personens stadigvarande (skattemässiga) hemvistland innan han tillträdde sin tjänst vid uppdraget Eulex Kosovo. Även om den anknytningsfaktor som är tillämplig med avseende på dessa olika system inte direkt hänför sig till saken i en arbetsrättslig tvist såsom den som ligger till grund för de första yrkandena, hänvisar de, mot bakgrund av vad som konstaterats i punkterna 121–124 ovan, återigen till irländsk rätt såsom tillämplig nationell rätt.
- 139 Sammanfattningsvis ska irländsk rätt tillämpas på hela det avtalsförhållande som upprättats enligt de elva visstidsavtalen mellan Liam Jenkinson och chefen för uppdraget Eulex Kosovo och därefter med uppdraget. Det är således mot bakgrund av irländsk rätt, och inte mot bakgrund av belgisk rätt som Liam Jenkinson inledningsvis har gjort gällande, som saken, som ligger till grund för de första yrkandena, ska prövas.

2) Materiell irländsk arbetsrätt som är tillämplig i förevarande fall och som införlivar klausul 5 i ramavtalet om visstidsanställning

140 Såsom framgår av punkterna 96–98 ovan har unionslagstiftaren, genom att genomföra ramavtalet om visstidsanställning, som anges som bilaga till direktiv 1999/70, med hänsyn till den allmänna rättsprincipen om förbud mot rättsmissbruk upprättat en rättslig ram vars syfte är att förhindra rättsmissbruk genom användning av på varandra följande avtal om visstidsanställning.

141 Klausul 5 i ramavtalet om visstidsanställning, avseende "[b]estämmelser för att förhindra missbruk", har följande lydelse:

"1. För att förhindra missbruk som uppstår genom användandet av på varandra följande visstidsanställningskontrakt eller visstidsanställningsförhållanden, så skall medlemsstaterna, efter samråd med arbetsmarknadens parter i enlighet med nationell lagstiftning, kollektivavtal eller praxis, och/eller arbetsmarknadens parter, där det inte finns likvärdiga lagliga åtgärder för att förhindra missbruk, på ett sätt som tar hänsyn till behoven i särskilda branscher och/eller till kategorier av arbetstagare, införa en eller fler av följande åtgärder:

- a) Bestämmelser om objektiva grunder för förnyad visstidsanställning.
- b) Bestämmelser om en övre sammanlagd tidsgräns för flera på varandra följande visstidsanställningar.
- c) Bestämmelser om hur många gånger en visstidsanställning får förnyas.

2. Medlemsstaterna, efter samråd med arbetsmarknadens parter, och/eller arbetsmarknadens parter, där så är lämpligt, fastställa under vilka förutsättningar visstidsanställningar

- a) skall betraktas som 'på varandra följande',
- b) skall betraktas som tillsvidareanställningar."

142 Syftet med klausul 5.1 i ramavtalet om visstidsanställning är att ett av de mål som eftersträvas med detta avtal ska uppnås, nämligen att reglera möjligheterna att använda på varandra följande visstidsanställningar, vilka kan missbrukas till arbetstagarnas nackdel. I ramavtalet har det därför föreskrivits vissa minimiskyddsbestämmelser för att undvika försämringar av arbetstagarnas situation (se dom av den 26 januari 2012, Küçük, C-586/10, EU:C:2012:39, punkt 25 och där angiven rättspraxis).

143 I denna bestämmelse i ramavtalet om visstidsanställning åläggs medlemsstaterna sålunda, för att förhindra missbruk genom användning av på varandra följande visstidsanställningar, att med effektiv och bindande verkan införa minst en av de uppräknade åtgärderna när det i deras nationella lagstiftningar inte finns likvärdiga lagstadgade åtgärder. De sålunda i klausul 5.1 a–c uppräknade åtgärderna, vilka är tre till antalet, rör objektiva grunder för förnyad visstidsanställning, den övre sammanlagda tidsgränsen för flera på varandra följande visstidsanställningar respektive det antal gånger som en visstidsanställning får förnyas (se dom av den 26 januari 2012, Küçük, C-586/10, EU:C:2012:39, punkt 26 och där angiven rättspraxis).

144 Direktiv 1999/70 införlivades med irländsk rätt genom 2003 års lag. Denna lag trädde i kraft den 14 juli 2003.

145 Genom Section 9 i 2003 års lag införlivas klausul 5 i ramavtalet om visstidsanställning. I Section 9.1 föreskrivs att ett visstidsavtal som har ingåtts med en arbetstagare som vid antagandet av 2003 års lag eller därefter har varit anställd av en arbetsgivare eller någon till denne knuten arbetsgivare i mer än tre år utan avbrott endast får förlängas en gång av arbetsgivaren för en period som inte överstiger ett år. Enligt Section 9.3 i samma lag är villkor i anställningsavtalet som strider mot Section 9.1 ogiltiga och anställningsavtalet anses gälla tills vidare.

146 Enligt Section 9.4 i 2003 års lag kan en arbetsgivare emellertid, om det finns objektiva grunder, göra undantag från de skyldigheter som följer av punkterna 1–3 i nämnda Section. I Section 7 förklaras vad som utgör objektiva grunder. I sistnämnda Section föreskrivs att "[e]n grund anses inte som ett objektiva skäl vid tillämpningen av alla bestämmelser i denna del såvida den inte grundar sig på andra överväganden än den berörda arbetstagarens ställning som visstidsanställd och såvida inte den mindre förmånliga behandling som det innebär för den anställda (en behandling som kan innebära att ett visstidsavtal förlängs för en annan tidsbegränsad period) syftar till att uppnå ett legitimt mål för arbetsgivaren och att en sådan behandling är lämplig och nödvändig för detta ändamål". Med andra ord och i huvudsak måste den åberopade grunden, för att vara objektiv, grundas på överväganden som inte är hänförliga till den anställda och den mindre förmånliga behandling som ett visstidsavtal innebär för personen måste syfta till att på ett lämpligt och nödvändigt sätt uppnå ett för arbetsgivaren legitimt mål.

3) Tillämpningen av irländsk arbetsrätt på yrkandet om att de elva visstidsavtalen ska omvandlas till en tillsvidareanställning

147 I Liam Jenkinsons svar på den första åtgärden för processledning, i den del han bland annat uppmanades att inkomma med synpunkter på att irländsk rätt eventuellt skulle komma att tillämpas, vidhöll han i huvudsak sitt yrkande om att de elva visstidsavtalen skulle omvandlas till en tillsvidareanställning. Han har gjort gällande att det inte fanns några objektiva, allmänna eller budgetmässiga grunder som kunde motivera att de elva visstidsavtalen ingicks och att eftersom hans anställning vid uppdraget Eulex Kosovo syftade till att tillgodose permanenta och varaktiga behov, utgjorde ingåendet av visstidsavtalen missbruk enligt rättspraxis, varför visstidsavtalen ska omvandlas till en enda tillsvidareanställning.

148 När det närmare bestämt gäller de objektiva grunder som uppdraget Eulex Kosovo har åberopat för att motivera att de elva visstidsavtalen ingicks, har Liam Jenkinson bestridit att uppdraget systematiskt begränsades till mandattiden, eftersom visstidsavtalens varaktighet inte motsvarade mandatets längd. Han har tillagt att det hade varit möjligt att låta hans avtalsrelation gälla på obegränsad tid, eftersom organiseringen av beslutsförandet för att förnya uppdragen gjorde det helt och hållet möjligt att säga upp avtalet inom den tidsfrist som är tillämplig på ett avtal om tillsvidareanställning.

149 Uppdraget Eulex Kosovo anser i huvudsak, med stöd av övriga svarande, att det förelåg objektiva grunder som motiverade att de elva visstidsavtalen ingicks.

150 I förevarande fall ankommer det på tribunalen att med stöd av skiljedoms klausulen i det sista visstidsavtalet bedöma, mot bakgrund av bestämmelserna i Section 9 i 2003 års lag, genom vilken klausul 5 i ramavtalet om visstidsanställning har införlivats, huruvida Liam Jenkinsons yrkande om omvandling av de elva visstidsavtalen till en enda tillsvidareanställning är välgrundat. Det framgår varken av handlingarna i målet eller av parternas argument att 2003 års lag inte är förenlig med direktiv 1999/70 eller med den allmänna rättsprincipen om förbud mot rättsmissbruk.

- 151 För det första framgår det att det var på grundval av artikel 9.3 första meningen i gemensam åtgärd 2008/124 som Liam Jenkinson rekryterades till uppdraget Eulex Kosovo. Enligt denna artikel fick uppdraget Eulex Kosovo vid behov rekrytera internationell civil personal och lokal personal på kontraktbasis. Eftersom det saknades närmare uppgifter i den gemensamma åtgärden i detta avseende ankom det däremot på uppdragschefen, och därefter på uppdraget när det fick ställning som juridisk person år 2014, att besluta vilken typ av avtal som Liam Jenkinson skulle erbjudas. På så sätt beslutades det under hela avtalsförhållandet med honom att han skulle erbjudas att ingå på varandra följande visstidsavtal.
- 152 För det andra ankommer det, enligt unionsdomstolens praxis, på de berörda myndigheterna att i varje enskilt fall undersöka alla omständigheter i ärendet under beaktande av bland annat det antal av sådana på varandra följande avtal som ingåtts med samma person eller för fullgörandet av ett och samma arbete, i syfte att utesluta att anställningsformen visstidsanställning – även om de utåt sett används för att täcka ett behov av vikarier – missbrukas av arbetsgivarna. Även om bedömningen av de objektiva grunder som gjorts gällande ska avse förnyelsen av det senaste anställningsavtalet kan det vid denna helhetsbedömning beaktas huruvida det tidigare har ingåtts denna typ av på varandra följande anställningsavtal med samma arbetsgivare samt antalet och varaktigheten av sådana avtal (se dom av den 26 januari 2012, Küçük, C-586/10, EU:C:2012:39, punkt 40 och där angiven rättspraxis).
- 153 Det framgår att Liam Jenkinson var anställd vid uppdraget Eulex Kosovo enligt de elva visstidsavtal som ingicks efter varandra mellan den 5 april 2010 och den 14 november 2014 som tekniskt ansvarig (IT Officer). Det framgår av handlingarna i målet att det var när det åttonde visstidsavtalet, som upphörde den 14 juni 2013, genomfördes som den tredje årsdagen för början av anställningsförhållandet inföll. I enlighet med Section 9.1 i 2003 års lag varade emellertid inte det nionde visstidsavtalet, som pågick från den 15 juni 2013 till den 14 juni 2014, mer än ett år. Det är således från och med det sistnämnda datumet som förbudet att ingå nya visstidsavtal tillämpades. Det tionde visstidsavtalet borde således i princip ha omvandlats till en tillsvidareanställning, såvida det inte, i enlighet med Section 9.4 i 2003 års lag, förelåg objektiva grunder som kunde motivera att de ingicks.
- 154 Enligt domstolens fasta praxis ska begreppet objektiva grunder i klausul 5.1 a i ramavtalet om visstidsanställning förstås så, att det avser precisa och konkreta omständigheter som är kännetecknande för en viss verksamhet och som därför kan motivera att på varandra följande avtal om visstidsanställning används i det särskilda sammanhanget. Dessa omständigheter kan till exempel följa av den särskilda beskaffenhet som utmärker de arbetsuppgifter som har föranlett avtalens ingående och dessa uppgifters natur eller, i förekommande fall, av en medlemsstats strävan efter att uppnå ett berättigat socialpolitiskt mål (se dom av den 26 januari 2012, Küçük, C-586/10, EU:C:2012:39, punkt 27 och där angiven rättspraxis).
- 155 Det är mot bakgrund av denna rättspraxis som Section 7 i 2003 års lag ska tillämpas och det ska bedömas om det enligt Section 9 i denna lag i förevarande fall förelåg sådana objektiva grunder för att ingå de elva på varandra följande visstidsavtalen efter den 14 juni 2014, det vill säga efter det nionde visstidsavtalet.
- 156 Den rättsliga ramen och det allmänna yrkesmässiga sammanhang i vilket Liam Jenkinson utförde de uppgifter som han anförtrotts inom uppdraget Eulex Kosovo kännetecknades av den temporära aspekten. Denna aspekt framgår i synnerhet inte enbart av varaktigheten av uppdragens mandattid och de perioder som täcks av de finansiella referensbelopp som syftar till att täcka

utgifterna, utan även av den regelbundna (om)definitionen av uppdragets behörighet och verksamhetsområde samt uppdragschefens mandattid. Aspekten illustreras för övrigt av villkoren och formerna för rekrytering av uppdraget Eulex Kosovos personal.

- 157 För det första, vad gäller uppdragets mandattid, är det på grundval av EU-fördraget i den lydelse som var i kraft vid den tidpunkten, och särskilt artikel 14 däri, som rådet antog gemensam åtgärd 2006/304/Gusp av den 10 april 2006 om inrättande av en planeringsgrupp inom EU (EUPT Kosovo) för en eventuell EU-ledd krishanteringsinsats på rättsstatsområdet och eventuellt andra områden i Kosovo (EUT L 112, 2006, s. 19). Den 11 december 2006 antog rådet, med stöd av samma bestämmelser i EU-fördraget, gemensam åtgärd 2006/918/Gusp om ändring och förlängning av gemensam åtgärd 2006/304 (EUT L 349, 2006, s. 57), i vilken rådet godkände ett krishanteringskoncept lett av unionen i Kosovo. Det var vidare med avseende på dessa gemensamma åtgärder som uppdraget Eulex Kosovo, fortfarande med stöd av bland annat artikel 14 i EU-fördraget, inrättades genom gemensam åtgärd 2008/124. I skäl 10 i gemensam åtgärd 2008/124 erinras om att det i artikel 14.1 i EU-fördraget efterlyses uppgifter om finansiering för hela den tid som den gemensamma åtgärden genomförs.
- 158 Enligt artikel 14.1 EU, i den lydelse som var gällande vid den tidpunkt då uppdraget Eulex Kosovo inrättades, skulle rådet besluta om gemensamma åtgärder och de gemensamma åtgärderna skulle avse vissa situationer där en operativ insats av unionen ansågs nödvändig. De skulle ange mål, omfattning, de medel som skulle ställas till unionens förfogande, vid behov varaktighet, samt på vilka villkor de skulle genomföras.
- 159 Enligt artikel 20 andra stycket första meningen i den ursprungliga lydelsen av gemensam åtgärd 2008/124 skulle åtgärden således upphöra att gälla 28 månader från det datum då operationsplanen (Oplan) om unionens rättsstatsuppdrag i Kosovo, Eulex Kosovo, hade godkänts. Med beaktandet av datumet för när Oplan antogs, löpte det ursprungliga mandatet för denna gemensamma åtgärd ut den 14 juni 2010. Därefter förlängde rådet åtgärden vid flera tillfällen och i följd för perioder om två år.
- 160 Mandatet förlängdes således bland annat först till den 14 juni 2012 (artikel 1.10 i rådets beslut 2010/322/Gusp av den 8 juni 2010 om ändring och förlängning av gemensam åtgärd 2008/124 (EUT L 145, 2010, s. 13)), och därefter till den 14 juni 2014 (artikel 1.7 i rådets beslut 2012/291/Gusp av den 5 juni 2012 om ändring och förlängning av gemensam åtgärd 2008/124 (EUT L 146, 2012, s. 46)), sedan till den 14 juni 2016 (artikel 1.9 i beslut 2014/349).
- 161 För det andra, vad gäller de perioder som omfattas av de finansiella referensbeloppen, vilka återfinns i de på varandra följande lydelsena av artikel 16 i gemensam åtgärd 2008/124, med rubriken "Finansiella arrangemang", ankom det på rådet att i enlighet med bestämmelserna i sista stycket i punkt 1 i nämnda artikel i dess olika lydelser sedan beslut 2010/322, fastställa dessa belopp som var avsedda att täcka uppdraget Eulex Kosovos utgifter. Dessa perioder som omfattas av de finansiella referensbeloppen illustrerar det temporära budgetsammanhang i vilket unionens åtgärd i Kosovo ingick genom uppdraget Eulex Kosovo.
- 162 Det var således mellan inrättandet av uppdraget och det första halvåret 2015 som de finansiella referensbelopp som var avsedda att täcka utgifterna för uppdraget inledningsvis fastställdes i enlighet med gemensam åtgärd 2008/124 till den 14 juni 2009 (artiklarna 16 och 20 i gemensam åtgärd 2008/124), sedan i enlighet med rådets gemensamma åtgärd 2009/445/Gusp av den 9 juni 2009 om ändring av gemensam åtgärd 2008/124 (EUT L 148, 2009, s. 33) till den 14 juni 2010 (artikel 1.1 i gemensam åtgärd 2009/445), därefter fastställdes de genom rådets

- beslut, till den 14 oktober 2010 (artikel 1.6 i beslut 2010/322), sedan till den 14 oktober 2011 (artikel 1 i rådets beslut 2010/619/Gusp av den 15 oktober 2010 om ändring av gemensam åtgärd 2008/124 (EUT L 272, 2010, s. 19), sedan till den 14 december 2011 (artikel 1 i rådets beslut 2011/687/Gusp av den 14 oktober 2011 om ändring av gemensam åtgärd 2008/124 (EUT L 270, 2011, s. 31), sedan till den 14 juni 2012 (artikel 1 i rådets beslut 2011/752/Gusp av den 24 november 2011 om ändring av gemensam åtgärd 2008/124 (EUT L 310, 2011, s. 10)), sedan till den 14 juni 2013 (artikel 1.5 i beslut 2012/291), sedan till den 14 juni 2014 (rådets beslut 2013/241/Gusp av den 27 maj 2013 om ändring av gemensam åtgärd 2008/124 (EUT L 141, 2013, s. 47)), sedan till den 14 oktober 2014 (artikel 1.6 i beslut 2014/349) och slutligen till den 14 juni 2015 (artikel 1.3 i rådets beslut 2014/685/Gusp av den 29 september 2014 om ändring av gemensam åtgärd 2008/124 (EUT L 284, 2014, s. 51)).
- 163 För det tredje, när det gäller fastställandet av uppdragets befogenheter och verksamhetsområde, var dessa föremål för anpassningar utifrån utvecklingen av situationen på fältet och relationerna mellan unionen och myndigheterna i Kosovo.
- 164 Denna geopolitiska och diplomatiska oförutsägbarhet återspeglas i artikel 28.1 andra stycket FEU, där det föreskrivs att om förhållandena ändras på ett sätt som är av väsentlig betydelse för en fråga som är föremål för ett beslut från rådet att införa en operativ insats av unionen, ska rådet se över principerna och målen för beslutet och fatta de nödvändiga besluten. Detsamma gällde bestämmelserna i artikel 14.2 i EU-fördraget, i den lydelse som var i kraft när uppdraget Eulex Kosovo inrättades år 2008, som ersattes av artikel 28.1 andra stycket FEU. Vidare återspeglas denna oförutsägbarhet även av att det i skälen till rådets olika beslut om ändring och förlängning av gemensam åtgärd 2008/124 flera gånger erinrades om att uppdraget Eulex Kosovo skulle genomföras i en situation som kunde förvärras och som kunde inverka menligt på målen för, ursprungligen, Gusp och därefter för de yttre åtgärderna, som anges i artikel 21 FEU.
- 165 Enligt bestämmelserna i artikel 19 i gemensam åtgärd 2008/124, i dess lydelse enligt beslut 2010/322, skulle dessutom rådet senast sex månader innan den gemensamma åtgärden upphörde att gälla bedöma huruvida uppdraget borde förlängas. Det är varför det av övervägandena i vart och ett av besluten om förlängning av den gemensamma åtgärden framgår att rådet har hänvisat till rekommendationer från kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik (Kusp) (skäl 3 i beslut 2010/332) och sedan till den strategiska översynen (skäl 3 i beslut 2012/291 och skäl 4 i beslut 2014/349).
- 166 Den strategiska översyn av uppdraget Eulex Kosovo (CMDP, EEAS 00115/14) som upprättades i januari 2014 (nedan kallad den strategiska översynen) ingavs av uppdraget Eulex Kosovo, som bilaga A5 till sitt svar på den andra åtgärden för processledning, i en version för vilken sekretessen inte helt har hävts. Det var på grundval av denna handling som rådet, genom beslut 2014/349, beslutade att ändra och förlänga gemensam åtgärd 2008/124 till den 14 juni 2016. Såsom bland annat Eulex Kosovo har gjort gällande framgår det av denna översyn att myndigheterna i Kosovo år 2013 hade uttryckt en önskan om att processen för att avsluta Kosovos övervakade självständighet skulle påbörjas vid slutet av mandatet för den gemensamma åtgärden, som då var fastställd till den 14 juni 2014. I skrivelsen från Kosovos premiärministers kabinett, som hade upprättats i juli 2013 och utgjorde bilaga I till den strategiska översynen, föreslog myndigheterna således en övergångsstrategi som syftade till att underlätta för uppdraget att överföra dess verkställande befogenheter till de berörda institutionerna i Kosovo på ett samordnat sätt och i syfte att avsluta mandatet under juni månad 2014. I skrivelsen räknade nämnda myndigheter upp vissa av uppdraget Eulex Kosovos verksamhetsområden som, enligt deras egen bedömning, skulle kunna överföras till institutionerna i Kosovo.

- 167 Vidare var det mot bakgrund av bland annat dessa önskemål från myndigheterna i Kosovo som det i den strategiska översynen rekommenderades att omdefiniera uppdraget Eulex Kosovos verksamhetsområde. I punkt 45 i översynen föreslogs det särskilt att behålla en fortsatt närvaro inom det lokala rättssystemet. På samma sätt angavs det uttryckligen i punkt 75 i den strategiska översynen, med avseende på förlängningen av uppdragets mandat från juni 2014 till juni 2016, att uppdraget, med hänsyn till de nya verksamheter som uppdraget hade anförtrotts, var alldeles för litet och det föreslogs att enas om en övergångsperiod på tre till fyra månader som skulle avslutas under september eller oktober 2014.
- 168 Slutligen framgår det av den reviderade version av Oplan som antogs den 20 juni 2014 (9633/6/14 REV 6) och som uppdraget Eulex Kosovo ingav som bilaga A7, i en version för vilken sekretessen inte helt hade hävts, till sitt svar på den andra åtgärden för processledning, att ändringarna av gemensam åtgärd 2008/124 grundade sig på en avvägning mellan de kosovanska myndigheternas strävan och konstaterandet i den strategiska översynen att trots de framsteg som gjorts skulle inte de eftersträvade målen vara helt uppnådda under juni månad 2014. I avsnitt 1.2 ("Situation Update") angavs det således uttryckligen att det inom ramen för förlängningen av mandatet till och med juni 2016 fanns anledning att upprätta ett partnerskap som syftade till att tillmötesgå både de kosovanska myndigheternas egna önskemål om att själva ta sig an utmaningarna och viljan att säkerställa en övergång på de verksamhetsområden där de överenskomna målen hade uppnåtts. Det angavs uttryckligen att "inför det kommande mandatet var tillägnelse och överlämnande av ansvaret på lokal nivå ett avgörande kännetecken". När det gäller genomförandet av omstruktureringen av uppdraget Eulex Kosovo, vilken skulle träda i kraft den 15 oktober 2014, framgår det av avsnitt 4.2.1 ("Transition Phase") att under övergångsfasen, som började den 15 juni 2014 och avslutades den 14 oktober 2014, skulle uppdraget omorganiseras i enlighet med den organisationsplan som utgör bilaga 1 till nämnda version av Oplan. Det framgår av nämnda bilaga att gällande teknikavdelningen skulle antalet "Information Technology Officers" vid enheten "Information Technology and Software Development", som Liam Jenkinson ingick i, minskas från sex till fyra.
- 169 När det gäller de principer som är tillämpliga på övergångsfasen avseende de följder som besluten om omstrukturering av uppdraget Eulex Kosovo fick för personalens anställningsvillkor, föreskrevs det att om tjänster skulle dras in skulle i vart fall inte avtalen för kontraktsanställd personal på dessa tjänster förnyas när avtalen löpte ut.
- 170 För det fjärde, när det gäller mandattiden för de på varandra följande uppdragscheferna, illustrerar detta återigen konsekvenserna av den temporära beslutsram som unionens åtgärder i Kosovo omfattades av genom uppdraget Eulex Kosovo.
- 171 Uppdragschefens mandat löpte således enligt artikel 2 andra stycket i beslut av Kusp Eulex/1/2008 av den 7 februari 2008 om utnämning av uppdragschefen för Europeiska unionens rättsstatsuppdrag i Kosovo, Eulex Kosovo (2008/125/Gusp) (EUT L 42, 2008, s. 99), till dess att gemensam åtgärd 2008/124 upphörde att gälla. Mandatet löpte ut den 14 oktober 2010, till följd av att beslut Eulex/1/2008 upphävdes genom artikel 2 i beslut av Kusp Eulex/1/2010 av den 27 juli 2010 om utnämning av uppdragschefen för Europeiska unionens rättsstatsuppdrag i Kosovo, Eulex Kosovo (2010/431/Gusp) (EUT L 202, 2010, s. 10).
- 172 Den andra uppdragschefens mandat löpte först enligt beslut Eulex/1/2010 från den 15 oktober 2010 till den 14 oktober 2011, därefter förlängdes det tre gånger, nämligen till den 14 juni 2012 (beslut av Kusp Eulex Kosovo/1/2011 av den 27 juli 2010 om förlängning av mandatet för uppdragschefen för Europeiska unionens rättsstatsuppdrag i Kosovo, Eulex Kosovo

- (2011/688/Gusp) (EUT L 270, 2011, s. 32), sedan till den 14 oktober 2012 (beslut av Kusp Eulex Kosovo/1/2012 av den 12 juni 2012 om förlängning av mandatet för uppdragschefen för Europeiska unionens rättsstatsuppdrag i Kosovo, Eulex Kosovo (2012/310/Gusp) (EUT L 154, 2012, s. 24)) och slutligen till den 31 januari 2013 (beslut av Kusp Eulex Kosovo/2/2012 av den 12 oktober 2012 om förlängning av mandatet för uppdragschefen för Europeiska unionens rättsstatsuppdrag i Kosovo, Eulex Kosovo (2012/631/Gusp) (EUT L 282, 2012, s. 45)).
- 173 Den tredje uppdragschefens mandat löpte först från den 1 februari 2013 till den 14 juni 2014 (beslut av Kusp Eulex Kosovo/3/2012 av den 4 december 2012 om utnämning av uppdragschefen för Europeiska unionens rättsstatsuppdrag i Kosovo, Eulex Kosovo (2012/751/Gusp) (EUT L 334, 2012, s. 46)), därefter förlängdes det till den 14 oktober 2014 (beslut av Kusp Eulex Kosovo/1/2014 av den 17 juni 2014 om förlängning av mandatet för uppdragschefen för Europeiska unionens rättsstatsuppdrag i Kosovo, Eulex Kosovo (2014/371/Gusp) (EUT L 180, 2014, s. 17)).
- 174 Med beaktande av att det sista visstidsavtalet ingicks för perioden 15 oktober–14 november 2014, ska det tilläggas att en fjärde uppdragschef tillsattes för perioden 15 oktober 2014–14 juni 2015 (beslut av Kusp Eulex Kosovo/2/2014 av den 9 oktober 2014 om utnämning av uppdragschefen för Europeiska unionens rättsstatsuppdrag i Kosovo, Eulex Kosovo (2014/707/Gusp) (EUT L 295, 2014, s. 59)).
- 175 Det framgår av det ovan anförda att mandattiden för cheferna för uppdraget Eulex Kosovo inte bara var begränsad utan fastställdes även för varierande och oregelbundna perioder. Förutom den omständigheten att de nio första visstidsavtalet ingicks mellan Liam Jenkinson och den uppdragschef som då var i tjänst, ska det erinras om att enligt punkt 4 sjunde och åttonde styckena i meddelande K(2009) 9502, som ursprungligen utgjorde en integrerad del av de bestämmelser som reglerade avtalsförhållandet mellan Liam Jenkinson och uppdragschefen, skulle varaktigheten på anställningsavtalen för internationellt anställda överensstämja med villkoren i anställningsavtalet för Gusps särskilda rådgivare med vilken Liam Jenkinson ingick avtalet. Var och en av uppdragscheferna, med vilka han ingick de nio första visstidsavtalen, var i egenskap av uppdragschef i tjänst särskild rådgivare för Gusp. När uppdraget Eulex Kosovo inte var en juridisk person, var det motiverat att anställningsavtalen gällande internationellt kontraktsanställda ingicks med uppdragscheferna. Uppdragschefernas mandattid var således, såsom Eulex Kosovo har påpekat, begränsad enligt punkt 4 i meddelande K(2009) 9502. Under dessa omständigheter kunde uppdragscheferna i princip inte ingå anställningsavtal som löpte under längre tid än deras egna avtal.
- 176 Det framgår således av konstaterandena i punkterna 157–175 ovan att under perioden mellan det datum då uppdraget Eulex Kosovo inrättades och det andra halvåret 2014 förlängdes mandattiden för uppdraget, i egenskap av civilt krishanteringsuppdrag, vilket ursprungligen hade fastställts till 28 månader och förlängdes därefter vid tre tillfällen med två år. Dessutom fastställdes såväl de perioder som täcktes av de finansiella referensbelopp som var avsedda att täcka utgifterna, som mandatet för de olika uppdragscheferna, för på varandra följande, oregelbundna och icke enhetliga perioder. När det gäller fastställandet av uppdragets behörighet och verksamhetsområde ändrades dessutom detta utifrån utvecklingen av genomförandet av det mandat som uppdraget anförtrotts, situationen på fältet för insatsen och de relationer som upprättats mellan unionen och myndigheterna i Kosovo.

- 177 När det gäller villkoren och formerna för rekrytering av personal till uppdraget Eulex Kosovo föreskrivs det vidare i artikel 9.2 första meningen i gemensam åtgärd 2008/124 att "Eulex Kosovo ... huvudsakligen [ska] bestå av personal utstationerad från EU-medlemsstater eller [unions]institutioner". Enligt punkt 2 andra meningen i samma artikel ankom det på varje medlemsstat eller unionsinstitution att stå för kostnaderna för all personal som den utstationerar, inklusive kostnader för resor till och från platsen för utplaceringen, löner och sjukförsäkring. Enligt punkt 3 första meningen i samma artikel kunde uppdraget vid behov också rekrytera internationell civil personal på kontraktbasis om de nödvändiga tjänsterna inte tillhandahölls av personal som utstationerats av medlemsstaterna.
- 178 Personal vid uppdraget Eulex Kosovo rekryterades således i första hand genom utstationering av personal från medlemsstaterna eller unionsinstitutioner. Det är endast i andra hand, när de anställda som utstationerats på detta sätt inte kunde tillhandahålla vissa uppgifter som var nödvändiga för uppdraget, som uppdraget då kunde rekrytera internationell civil och lokal personal.
- 179 Dessa anställningsvillkor för personalen vid uppdraget Eulex Kosovo motiverades av att uppdragets mandat var temporärt, eftersom uppdraget, såsom framgår av bland annat punkterna 163, 166 och 177 ovan, oavsett uppdragets varaktighet och syfte, fortfarande kunde ändras eller till och med sägas upp av myndigheterna i Kosovo. Dessa förhållanden som är hänförliga till ett internationellt krishanteringsuppdrag som bildats inom ramen för Gusp, såsom uppdraget Eulex Kosovo, motiverade att dess personal i första hand rekryterades genom utstationeringen av anställda från medlemsstaterna eller unionsinstitutionerna. För det fall mandatet för uppdraget inte förnyades eller avbröts under pågående genomförande, var det nämligen möjligt att omedelbart avsluta utstationeringen av personal som utstationerats vid uppdraget från medlemsstaterna eller unionsinstitutionerna, utan att riskera att utsätta uppdraget för administrativa och budgetmässiga följder som är oförenliga med den temporära aspekten.
- 180 Eftersom Liam Jenkinson inte var anställd som utstationerad från en medlemsstat eller en unionsinstitution, var de uppgifter som han kunde anförtros, oavsett dess särskilda syfte, nödvändigtvis och direkt exponerade för inte bara oförutsägbarheten med internationella relationer, som var en förutsättning för att behålla uppdraget Eulex Kosovo på plats, dess befogenheter och verksamhetsområde samt dess finansiering, utan även för medlemsstaternas kapacitet, som kan förändras, att utstationera nationella tjänstemän som kunde tillgodose uppdragets behov. Även dessa villkor och anställningsformer för uppdragets personal, vilka har ett nära och direkt samband med uppdragets temporära karaktär, utgör objektiva grunder som motiverar beslutet att erbjuda internationell civil personal visstidsavtal.
- 181 Med hänsyn till att samtliga dessa parametrar har en temporär karaktär, har Liam Jenkinson således fel när han hävdar dels att han, för att utföra sina arbetsuppgifter inom uppdraget Eulex Kosovo, kunde ha erbjudits att ingå ett avtal om tillsvidareanställning med en hävningsklausul för det fall uppdraget upphörde, dels att den tjänst som han innehade syftade till att tillgodose permanenta och varaktiga behov. Alla utsikter till anställning för all personal vid uppdraget, inklusive internationell civil personal, var nämligen villkorade av ett beslut att bibehålla uppdraget med hänsyn till geopolitiska faktorer, och i så fall av definitionen av dess befogenheter och verksamhetsområde i enlighet med uppdragets mandat. I och med att den berörda enheten på sikt är avsedd att försvinna och i detta särskilda sammanhang endast är beroende av den finansiering som budgetmyndigheten beviljar på grundval av uppdragets befogenheter och verksamhetsområde såsom dessa har definierats av den politiska myndigheten, är det således

enhetens själva natur som nödvändigtvis avgör den temporära karaktären i de anställdas anställningsvillkor och, i princip fram till det nionde visstidsanställningsavtalet, uppdragschefens mandattid, med vem avtalen ursprungligen ingicks.

182 Varaktigheten av de avtal som ingåtts av uppdraget Eulex Kosovo eller för dess räkning med internationella civila anställda kunde således inte i något fall överskrida slutdatumet på varje uppdrags mandat eller, framför allt och i princip, slutdatumet på de perioder som täcktes av de finansiella referensbeloppen.

183 I förevarande fall sammanföll slutdatumet för vart och ett av de nio första visstidsavtalen mellan Liam Jenkinson och uppdragschefen och för det tionde visstidsanställningsavtalet mellan Liam Jenkinson och uppdraget i sig, alltid med slutdatumet för uppdragets mandat eller för de perioder som täcktes av de finansiella referensbeloppen eller med uppdragschefens mandat, varför det var nödvändigt och lämpligt att använda förevarande visstidsavtal, såsom framgår av följande konstateranden:

- Det första visstidsavtalets slutdatum, som fastställts till den 14 juni 2010, sammanföll med slutdatumet för mandatet för det uppdrag som föreskrivs i de gemensamma åtgärderna 2008/124 och 2009/445 och slutdatumet för den period som täcktes av det finansiella referensbeloppet och som fastställts i gemensam åtgärd 2009/445.
- Det andra visstidsavtalets slutdatum, som fastställts till den 14 oktober 2010, sammanföll med slutdatumet för den period som täcktes av det finansiella referensbeloppet och som fastställts i beslut 2010/322.
- Det tredje visstidsavtalets slutdatum, som fastställts till den 14 oktober 2011, sammanföll med slutdatumet för den period som täcktes av det finansiella referensbeloppet och som fastställts i beslut 2010/619 och slutdatumet för uppdragschefens mandat som fastställts i beslut 2010/431.
- Det fjärde visstidsavtalets slutdatum, som fastställts till den 14 december 2011, sammanföll med slutdatumet för den period som täcktes av det finansiella referensbeloppet och som fastställts i beslut 2011/687.
- Det femte visstidsavtalets slutdatum, som fastställts till den 14 juni 2012, sammanföll med slutdatumet för mandatet för det uppdrag som föreskrivs i beslut 2010/322, slutdatumet för den period som täcktes av det finansiella referensbeloppet och som fastställts i beslut 2011/752 och slutdatumet för uppdragschefens mandat som fastställts i beslut 2011/688.
- Det sjätte visstidsavtalets slutdatum, som fastställts till den 14 oktober 2012, sammanföll med slutdatumet för uppdragschefens mandat som fastställts i beslut 2012/310.
- Det sjunde visstidsavtalets slutdatum, som fastställts till den 31 januari 2013, sammanföll med slutdatumet för uppdragschefens mandat som fastställts i beslut 2012/631.
- Det åttonde visstidsavtalets slutdatum, som fastställts till den 14 juni 2013, sammanföll med slutdatumet för den period som täcktes av det finansiella referensbeloppet och som fastställts i beslut 2012/291.
- Det nionde visstidsavtalets slutdatum, som fastställts till den 14 juni 2014, sammanföll med slutdatumet för mandatet för det uppdrag som föreskrivs i beslut 2012/291, slutdatumet för

den period som täcktes av det finansiella referensbeloppet och som fastställts i beslut 2013/241 och slutdatumet för uppdragschefens mandat som fastställts i beslut 2012/751.

- Det tionde visstidsavtalets slutdatum, som fastställts till den 14 oktober 2014, sammanföll med slutdatumet på den period som täcktes av det finansiella referensbeloppet och som fastställts i beslut 2014/349.

184 Mot bakgrund av den temporära aspekten av det sammanhang i vilket avtalsförhållandet mellan Liam Jenkinson och uppdraget Eulex Kosovo utvecklades, en aspekt som var nära knuten till de precisa och konkreta omständigheterna kring fastställande och genomförande av uppdraget Eulex Kosovo, ska det konstateras att det under omständigheterna i förevarande fall fanns objektiva grunder för att använda på varandra följande visstidsavtal gällande Liam Jenkinsons anställning som internationell civil personal inom uppdraget efter den 14 juni 2014, det vill säga efter det nionde visstidsavtalet. I motsats till vad Liam Jenkinson har hävdad, var det följaktligen utan att begå rättsmissbruk som han erbjöds att ingå de tio första visstidsavtalen.

185 När det gäller de objektiva grunder som enligt Section 9 i 2003 års lag kan motivera att Liam Jenkinson och uppdraget Eulex Kosovo ingick det elfte visstidsanställningsavtalet, informerades han uttryckligen, genom skrivelse av den 26 juni 2014, om att med anledning av beslutet att omstrukturera uppdraget Eulex Kosovo, vilket medlemsstaterna hade beslutat om den 24 juni 2014, skulle tjänsten som teknikansvarig ("IT Officer") som han innehade sedan han anställdes av uppdraget Eulex Kosovo dras in efter den 14 november 2014. Hans anställningsavtal skulle därmed inte förnyas därefter. Förevarande information delgavs således Liam Jenkinson formellt knappt fem månader innan hans arbetsmöjligheter vid nämnda uppdrag upphörde, det vill säga den 14 november 2014, och knappt fyra månader före slutdatumet för det tionde visstidsavtalet, vilket var fastställt till den 14 oktober 2014. I skrivelsen angavs dessutom uttryckligen skälen till att han efter den 14 november 2014 inte kunde erbjudas att ingå något nytt anställningsavtal inom uppdraget för de arbetsuppgifter som han dittills hade utfört inom ramen för sitt anställningsförhållande med uppdraget.

186 Det var i detta specifika sammanhang, direkt och nära kopplat till omstruktureringen av uppdraget Eulex Kosovo, i juni 2014 som det beslutades att erbjuda Liam Jenkinson att i slutet av det tionde visstidsanställningsavtalet, det vill säga den 14 oktober 2014, ingå ett sista visstidsavtal för perioden 15 oktober–14 november 2014 i enlighet med skrivelsen av den 26 juni 2014. Han var således fullständigt informerad om skälen för att och på vilka villkor han hade erbjudits ett sista visstidsavtal och om att det, på grund av uppdragets omstrukturering och följaktligen på grund av indragningen av den tjänst han dittills hade haft, inte fanns några utsikter till att hans avtal skulle förlängas för de arbetsuppgifter som han hade utfört. Denna särskilda omständighet illustrerar tydligt den mycket temporära och oförutsägbara aspekt som kännetecknar själva naturen hos ett Gusp-uppdrag såsom uppdraget Eulex Kosovo och därmed dess själva existens. Förutom att skiljedoms klausulen infördes i artikel 21, vari unionsdomstolen anges, skiljer sig för övrigt inte avtalets villkor från dem som anges i det tionde visstidsavtalet.

187 Det framgår av konstaterandena i punkterna 185 och 186 ovan att utöver de objektiva grunder som hänför sig till att mandatet för uppdraget Eulex Kosovos var av temporär natur och under ständig utveckling när det gäller varaktighet, innehåll och finansiering – vilket motiverade att de tio första visstidsanställningsavtalen ingicks – fanns det andra objektiva grunder, som grundade sig på ett specifikt sammanhang, för att på ett ännu mer konkret och detaljerat sätt motivera uppdragets beslut att erbjuda Liam Jenkinson att ingå det sista visstidsanställningsavtalet för endast en månad. Ett sådant förslag var nödvändigt och lämpligt för att tillgodose de behov som

- låg till grund för att avtalsförhållandet hade ingåtts, med hänsyn till dessa objektiva grunder. Det slutdatum då nämnda visstidsavtal upphörde att gälla sammanföll nämligen med det datum då den tjänst som han dittills hade innehaft skulle dras in i samband med den omstrukturering av uppdrag som rådet hade beslutat om och med uppdragets genomförande av omstruktureringen, det vill säga den 15 november 2014.
- 188 Följaktligen fanns det objektiva grunder för att i enlighet med Section 9 i 2003 års lag motivera att de elva visstidsavtalen ingicks. Det var således utan att begå något rättsmissbruk som Liam Jenkinson erbjöds att ingå det sista visstidsavtalet. Mot bakgrund av övervägandena i punkterna 184 och 187 ovan ska därmed yrkandet att de elva visstidsavtalen ska omvandlas till en enda tillsvidareanställning ogillas. I enlighet med övervägandena i punkt 82 ovan, ska slutligen även yrkandet om att omvandla visstidsavtalen mellan Liam Jenkinson och de två första uppdragen, som avses i punkterna 1 och 2 ovan, ogillas.
- 189 Denna slutsats påverkas inte av Liam Jenkinsons kompletterande argument. Detta gäller, för det första, när det gäller argumentet att avtalsförhållandet automatiskt skulle omvandlas till en tillsvidareanställning, eftersom de elva visstidsavtalen alltid undertecknades efter det att han hade tillträtt sin tjänst.
- 190 Även om det är ostridigt att samtliga elva visstidsavtal undertecknades efter det att de hade trätt i kraft, räcker det nämligen att konstatera att den bestämmelse som Liam Jenkinson har åberopat följer av artikel 9 i loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail (den belgiska lagen av den 3 juli 1978 om anställningsavtal, *Moniteur belge* av den 22 augusti 1978, s. 9277). Såsom konstaterats i punkt 139 ovan är irländsk rätt tillämplig på förevarande tvist, och irländsk rätt innehåller inte någon jämförbar bestämmelse om sådana formkrav. Detta argument saknar således grund.
- 191 För det andra godtar tribunalen inte heller argumentet att Liam Jenkinson inte hade informerats om sina skattemässiga och sociala rättigheter innan det första visstidsanställningsavtalet undertecknades, eftersom han inte hade fått ta del av samtliga handlingar som utgjorde en integrerad del av avtalen, bland annat meddelande K(2009) 9502. Han har hävdat att i avsaknad av ett informerat samtycke och av information om den rättsliga ram som är tillämplig på de elva visstidsavtalen är de ogiltiga, vilket innebär att avtalsförhållandet även av detta skäl ska omvandlas till en enda tillsvidareanställning.
- 192 Uppdraget Eulex Kosovo har bestritt att Liam Jenkinsons samtycke var ogiltigt.
- 193 När det gäller påståendet att Liam Jenkinson inte hade informerats om sina skattemässiga och sociala rättigheter innan det första visstidsanställningsavtalet undertecknades hade meddelande K(2009) 9502, såsom konstaterats i punkt 113 ovan, faktiskt skickats till honom innan avtalet undertecknades.
- 194 Det framgår att det i meddelandet, som utgjorde en integrerad del av de nio första visstidsavtalen mellan Liam Jenkinson och chefen för uppdraget Eulex Kosovo, hänvisades till hans samtliga sociala och skattemässiga rättigheter, utöver de bestämmelser som var tillämpliga på anställningsförhållandet. I e-postmeddelandet av den 9 februari 2010 varigenom meddelande K(2009) 9502 översändes till Liam Jenkinson (se punkt 113 ovan) preciserade dessutom uppdragets personalavdelning, i syfte att upprätta hans erbjudande om anställning, det förfarande och de bestämmelser som var tillämpliga för att bland annat fastställa hans lönegrad och lön. Sedan återsände Liam Jenkinson, för detta ändamål, formuläret för deklaration av

hemvist, vederbörligen ifyllt och daterat den 22 februari 2010. På grundval av de handlingar som Liam Jenkinson hade lämnat in till följd av e-postmeddelandet av den 9 februari 2010 informerade därefter slutligen uppdraget honom, genom e-postmeddelande av den 18 mars 2010, om bland annat den kategori som hans tjänst tillhörde, hans lönegrad och löneklass, hans lön och andra ersättningar, arbetstimmar och arbetstider inom uppdraget, hans rätt till semester och den högriskförsäkring som han hade rätt till. Dessutom uppmanade uppdraget honom att anta erbjudandet om anställning som bilagts e-postmeddelandet av den 18 mars 2010 och att ange det exakta datumet för hans ankomst, samtidigt som det preciserades att det stod honom fritt att i förväg begära alla uppgifter som han ansåg användbara. Liam Jenkinson skickade tillbaka anställningserbjudandet, i vilket hans tjänst, lönegrad, och slutdatum för det ursprungliga visstidsavtalet preciserades och det var undertecknat och daterat den 25 mars 2010.

- 195 Det framgår av det ovan anförda att Liam Jenkinson ingick det första visstidsanställningsavtalet med uppdraget Eulex Kosovo med full kännedom om anställningsvillkor och sociala och skattemässiga rättigheter. Liam Jenkinson har inte heller i sina inlagor påstått att de handlingar som bifogats de tio andra på varandra följande visstidsavtal som senare ingicks med uppdraget inte hade ställts till hans förfogande. Vad gäller det sista visstidsanställningsavtalet fanns, såsom påpekats i punkt 138 ovan, uppgifterna om hans sociala och skattemässiga rättigheter i själva bestämmelserna i avtalet. Till det sista tidsbegränsade anställningsavtalet bifogades således endast en beskrivning av tjänsten, lönesystemet och identifieringsformuläret för den anställde ("Beneficiary form" eller "Designation form").
- 196 För det tredje kan Liam Jenkinson inte heller vinna framgång med sitt argument att Section 8.2 i 2003 års lag har åsidosatts.
- 197 Såsom tribunalen erinrade om i punkt 87 ovan har Liam Jenkinson hävdats att åsidosättandet av Section 8 i 2003 års lag *ipso facto* medför att visstidsavtalen ska omvandlas till en tillsvidareanställning. På samma sätt har Liam Jenkinson, som svar på en ny fråga som ställts inom ramen för den tredje åtgärden för processledning, uttryckligen angett att hans yrkande om ersättning för inomobligatoriska skador avseende det rättsstridiga upphörandet av hans anställningsförhållande grundar sig på en omvandling med stöd av att "[Section 9 i] 2003 års lag tillämpas" på hans avtalsförhållande inom uppdragen.
- 198 Enligt Section 8.2 i 2003 års lag är arbetsgivaren, när denne föreslår att ett visstidsavtal ska förnyas, skyldig att senast vid tidpunkten för förnyelsen, skriftligen underrätta den anställde om de objektiva grunderna för förnyelsen och varför det inte föreslås att ett tillsvidareanställningsavtal ska ingås. I Section 8.4 i nämnda lag föreskrivs att om arbetsgivaren har underlåtit att lämna sådan skriftlig information eller när denna information är undvikande och tvetydig, ska de rättvisa och skäliga konsekvenserna dras utifrån omständigheter i det enskilda fallet.
- 199 Det ska inledningsvis konstateras att i Section 8.4 i 2003 års lag föreskrivs visserligen att vid åsidosättande av den skyldighet att lämna information på förhand och skriftligen enligt punkt 2 i artikeln ska de rättvisa och skäliga konsekvenserna dras utifrån omständigheterna i det enskilda fallet, men den irländska lagstiftaren har däremot inte föreskrivit att sådana följder kan innebära att ett visstidsavtal omvandlas till en tillsvidareanställning. Dessa bestämmelser skiljer sig i detta avseende från Section 9.3 i 2003 års lag, av vilka det framgår att lagstiftaren, denna gång uttryckligen, har föreskrivit att det berörda visstidsavtalet ska omvandlas till en tillsvidareanställning för det fall punkterna 1 och 2 åsidosätts.

- 200 Dessutom framgår det av praxis från irländska domstolar, bland annat av domen från Labour Court (Arbetsdomstolen, Irland) av den 24 februari 2009, *National University of Ireland Maynooth v. Dr. Ann Buckley (FTD092)*, över vilken parterna uppmanades att inkomma med eventuella synpunkter inom ramen för den tredje åtgärden för processledning, att när Section 8.4 i 2003 års lag tillämpas ska de rättvisa och skäliga konsekvenser som domstolarna drar ha formen av en ekonomisk ersättning för det fall Section 8.2 i 2003 års lag åsidosätts och när det finns objektiva grunder för att ingå ett avtal om visstidsanställning.
- 201 Vad därefter gäller det påstådda åsidosättandet av Section 8.2 i 2003 års lag i förevarande fall, kan det förvisso anses att kraven på att information ska vara skriftlig och ges i förväg och inte vara undvikande eller tvetydig, iaktogs vid ingåendet av det elfte visstidsavtalet, som började verkställas den 15 oktober 2014. I skrivelsen av den 26 juni 2014 angav nämligen uppdraget Eulex Kosovo klart och tydligt att på grund av att Liam Jenkinsons tjänst skulle dras in från och med den 15 november 2014, kunde uppdraget endast erbjuda honom att ingå ett sista visstidsavtal efter det att det tionde visstidsavtalet hade löpt ut. Såsom framgår av punkterna 185–187 ovan utgjorde den åberopade grunden en objektiv grund i den mening som avses i Section 7 i 2003 års lag, eftersom det hade ett direkt samband med de tidsmässiga faktorer som kännetecknar uppdragets själva natur.
- 202 I motsats till vad uppdraget Eulex Kosovo har hävdad, och såsom Liam Jenkinson har gjort gällande i sitt svar på den tredje åtgärden för processledning, framgår dock inte de objektiva grunderna för att uppdraget erbjöd honom att ingå det andra till det tionde visstidsavtalet och för att det inte kunde erbjuda honom en tillsvidareanställning, varken av bestämmelserna i förevarande visstidsavtal, inklusive de handlingar som bifogats dessa, eller av de sex utvärderingsrapporter som uppdraget formellt och specifikt hade meddelat honom skriftligen och innan de förnyade visstidsavtalen började gälla i enlighet med Section 8.2 i 2003 års lag. Uppdraget Eulex Kosovo har i detta avseende åberopat uppgifter som enligt uppdraget förekom i utvärderingsrapporterna och i de handlingar som bifogats visstidsavtalen och som avsåg de tidsmässiga faktorer som var kännetecknande för uppdraget Eulex Kosovo, det vill säga bland annat uppdragets eller dess chefers begränsade mandattid eller den begränsade varaktighet av budgeten, som beviljades periodvis.
- 203 För det första framgår det emellertid att det andra till det tionde visstidsavtalet inte undertecknades före tidpunkten för respektive avtals ikraftträdande. I strid med vad som föreskrivs i Section 8.2 i 2003 års lag kunde Liam Jenkinson således inte formellt och specifikt få kännedom om den skriftliga information som anges i förevarande artikel före nämnda datum.
- 204 För det andra ska det även konstateras gällande de sex utvärderingsrapporterna att vissa av dem avsåg anställningsperioder som omfattades av flera visstidsavtal, och därmed är det uppenbart att informationskyldigheten enligt Section 8.2 i 2003 års lag inte kunde fullgöras därigenom när vart och ett av det andra till det nionde visstidsanställningsavtalet förnyades. Så är exempelvis fallet med den fjärde utvärderingsrapporten, som avsåg perioden 15 juni 2012–14 juni 2013, en period som omfattades av det sjätte, det sjunde och det åttonde visstidsavtalet. Liam Jenkinson har således uppenbart inte informerats skriftligen om de objektiva grunderna för att han erbjöds att ingå det sjunde till det åttonde visstidsavtalet.
- 205 Vad gäller de sex utvärderingsrapporterna är det visserligen riktigt att den andra utvärderingsrapporten, som avsåg perioden 15 oktober 2010–20 juli 2011, innehöll angivelsen ”datum då uppdraget avslutas: den 14 oktober 2011”. Denna information visade sig dock vara felaktig. När den andra utvärderingsrapporten undertecknades, det vill säga den 8 augusti 2011,

och såsom framgår av punkt 160 ovan, hade nämligen uppdragets mandat förlängts till och med den 14 juni 2012 efter det att beslut 2010/322 hade antagits. Såsom framgår av punkterna 162 och 172 ovan motsvarade datumet den 14 oktober 2011 både slutet på en period som omfattades av de finansiella referensbelopp som var avsedda att finansiera uppdraget och slutet på mandatet för den uppdragschef som då var i tjänst.

- 206 Av det ovan anförda följer att förutom att det saknas uttömmande uppgifter om förnyelsen av det andra till tionde visstidsavtalet, var de uppgifter som Eulex Kosovo har åberopat om dem i vissa avseenden tvetydiga eller till och med felaktiga, varför de inte uppfyllde kraven på specifik förhandsinformation enligt Section 8.2 i 2003 års lag.
- 207 Liam Jenkinson har följaktligen med rätta gjort gällande att bestämmelserna i Section 8.2 i 2003 års lag har åsidosatts.
- 208 När det däremot gäller de rättvisa och skäliga konsekvenser som ska dras av detta åsidosättande med stöd av Section 8.4 i 2003 års lag, ska det erinras om att det följer av de regler som reglerar förfarandet vid unionsdomstolarna, särskilt av artikel 21 i stadgan för Europeiska unionens domstol och av artikel 76 och artikel 84.1 i rättegångsreglerna, att parterna i princip avgör och begränsar tvisten och att unionsdomstolen inte får döma utöver vad som har yrkats av parterna (*ultra petita*) (se dom av den 17 september 2020, Alfamicro/kommissionen, C-623/19 P, ej publicerad, EU:C:2020:734, punkt 40 och där angiven rättspraxis). Närmare bestämt ska tribunalen, när den ska bedöma avtalsförhållandet med stöd av artikel 272 FEUF, endast pröva målet inom den rättsliga och faktiska ram som parterna i målet har fastställt (se dom av den 17 september 2020, Alfamicro/kommissionen, C-623/19 P, ej publicerad, EU:C:2020:734, punkt 41 och där angiven rättspraxis).
- 209 I förevarande fall har emellertid Liam Jenkinson, såsom tribunalen erinrat om i punkt 197 ovan, i den del han har åberopat att Section 8.2 i 2003 års lag har åsidosatts, uttryckligen angett att han yrkade att visstidsavtalen skulle omvandlas till en tillsvidareanställning, vilket åsidosättandet medförde *ipso facto*. Vidare erinrade han tydligt om att hans skadeståndsyrkande avseende den rättsstridiga uppsägningen av hans anställningsförhållande grundar sig på att hans avtalsförhållande med uppdragen, inom vilka han successivt arbetade, skulle omvandlas med stöd av Section 9 i 2003 års lag. Det framgår emellertid av övervägandena i punkterna 199 och 200 ovan att ett sådant yrkande om omvandling inte kan bifallas enbart på grundval av ett åsidosättande av Section 8 i 2003 års lag. Detta gäller i än högre grad eftersom det, såsom slagits fast i punkt 188 ovan, i förevarande fall fanns objektiva grunder enligt Section 9 i 2003 års lag för att ingå de elva på varandra följande visstidsanställningsavtalen.
- 210 Mot bakgrund av det ovan anförda ska yrkandet att de på varandra följande visstidsavtalen ska omvandlas till en enda tillsvidareanställning ogillas.

b) Yrkandet om ersättning för samtliga inomobligatoriska skador

- 211 Liam Jenkinsons yrkande om ersättning för inomobligatoriska skador i de första yrkandena grundar sig på att visstidsavtalen omvandlas till en enda tillsvidareanställning på grund av att svarandena missbrukade på varandra följande visstidsavtal och på grund av åsidosättanden av bestämmelser om avtalets form enligt belgisk och irländsk rätt. I detta sammanhang har han åberopat åsidosättande av de sociala rättigheter som han borde ha åtnjutit i egenskap av tillsvidareanställd arbetstagar, bland annat i fråga om social trygghet och pension, men även

i fråga om information, samråd, delgivning och uppsägning av avtal. Liam Jenkinson har således begärt att samtliga rättigheter som han borde haft rätt till enligt ett sådant avtal ska återupprättas retroaktivt.

- 212 Svarandena har bestridit Liam Jenkinsons argument.
- 213 Det ska således för det första erinras om att i enlighet med slutsatsen i punkterna 82 och 188 ovan, ska talan ogillas såvitt avser anmärkningen att uppdraget Eulex Kosovo påstods ha gjort sig skyldig till missbruk av visstidsavtal. Yrkandet att avtalsförhållandet mellan Liam Jenkinson och uppdraget Eulex Kosovo och därefter att de två första uppdragen, som avses i punkterna 1 och 2 ovan, ska omvandlas till en tillsvidareanställning ska på samma sätt ogillas.
- 214 För det andra har Liam Jenkinson, såsom framgår av punkterna 189–195 ovan, felaktigt kritiserat uppdraget Eulex Kosovo för att ha åsidosatt de formella bestämmelserna för ingående av de elva visstidsavtalen och bestämmelserna om information till arbetstagaren och således gjort gällande att dessa avtal inte är giltiga på grund av att hans samtycke var ogiltigt.
- 215 Följaktligen ska yrkandet om ersättning för de inomobligatoriska skador som Liam Jenkinson har gjort gällande inom ramen för de första yrkandena ogillas.
- 216 Mot bakgrund av slutsatserna i punkterna 188 och 215 ovan, ogillar tribunalen de första yrkandena, utan att det således är nödvändigt att pröva den invändning om rättegångshinder som avses i punkt 74 ovan och som svarandena har framställt avseende yrkandena (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 26 februari 2002, rådet/Boehringer, C-23/00 P, EU:C:2002:118, punkt 52, och dom av den 1 december 1999, Boehringer/rådet och kommissionen, T-125/96 och T-152/96, EU:T:1999:302, punkterna 143 och 146).

2. Förstahandsyrkandet om ersättning för utomobligatorisk skada (de andra yrkandena)

- 217 När det gäller de andra yrkandena, som också har framställts i första hand, har Liam Jenkinson yrkat att tribunalen i huvudsak ska fastställa att rådet, kommissionen och utrikestjänsten, genom att under hans anställningsperiod vid unionens internationella uppdrag besluta att rekrytera honom som internationell civil personal på kontraktbasis och inte som tillfälligt anställd med stöd av anställningsvillkoren för övriga anställda, har åsidosatt olika rättsregler, särskilt vissa bestämmelser i "fördraget", och har behandlat honom på ett diskriminerande sätt. Med hänsyn till de olika ekonomiska och föreskriftsmässiga skador som det rättsstridiga agerandet orsakat honom, har han yrkat att de tre svarandena ska förpliktas att ersätta honom med ett belopp som parterna enas om inom en tidsfrist som fastställts av tribunalen.
- 218 Rådet, kommissionen, utrikestjänsten och uppdraget Eulex Kosovo har bestritt Liam Jenkinsons argument. Vidare har kommissionen och utrikestjänsten, i sina yttranden över Liam Jenkinsons svar på den andra åtgärden för processledning, enligt vilket hans begäran om ersättning som framställts med stöd av de andra yrkandena grundar sig på artiklarna 268 FEUF och 340 andra stycket FEUF, gjort gällande att yrkandet inte kan tas upp till sakprövning.
- 219 Såsom konstaterats i punkt 60 ovan, grundar sig de andra yrkandena, som framställts i första hand, på artiklarna 268 FEUF och 340 FEUF och syftar till att rådet, kommissionen och utrikestjänsten ska ersätta de utomobligatoriska skador som Liam Jenkinson påstår sig ha lidit till följd av den rekryteringspraxis av uppdragens internationella civila personal som har tillämpats.

- 220 Trots att kommissionen och utrikestjänsten har åberopat att de andra yrkandena inte kan tas upp till sakprövning, anser tribunalen att det av processekonomiska skäl och med hänsyn till intresset av en god rättskipning, för att parterna i det nationella målet ska kunna få ett fullständigt och användbart svar på detta yrkande, är lämpligt att först pröva yrkandet i sak, i enlighet med den rättspraxis som det erinrats om i punkt 79 ovan.
- 221 I artikel 340 andra stycket FEUF föreskrivs att "[v]ad beträffar utomobligatoriskt ansvar ska unionen ersätta skada, som orsakats av dess institutioner eller av dess anställda under tjänsteutövning, i enlighet med de allmänna principer som är gemensamma för medlemsstaternas rättsordningar". Enligt fast rättspraxis förutsätter unionens utomobligatoriska skadeståndsansvar, i den mening som avses i artikel 340 andra stycket FEUF, för institutionernas rättsstridiga handlande att flera villkor är uppfyllda, nämligen att det handlande som läggs institutionen till last är rättsstridigt, att det verkligen föreligger en skada och att det finns ett orsakssamband mellan handlandet och den åberopade skadan (se dom av den 9 september 2008, FIAMM m.fl./rådet och kommissionen, C-120/06 P och C-121/06 P, EU:C:2008:476, punkt 106 och där angiven rättspraxis, och dom av den 25 november 2014, Safa Nicu Sepahan/Conseil, T-384/11, EU:T:2014:986, punkt 47).
- 222 Dessa villkor är kumulativa. Av detta följer att om ett av dessa villkor inte är uppfyllt ska talan ogillas i sin helhet, utan att de övriga villkoren behöver prövas (se, för ett liknande resonemang, dom av den 7 december 2010, Fahas/rådet, T-49/07, EU:T:2010:499, punkt 93, och beslut av den 17 februari 2012, Dagher/rådet, T-218/11, ej publicerat, EU:T:2012:82, punkt 34).
- 223 Villkoret att unionsinstitutionerna ska ha handlat rättsstridigt kräver dessutom att det ska föreligga en tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel som har till syfte att ge enskilda rättigheter (se, för ett liknande resonemang, dom av den 30 maj 2017, Safa Nicu Sepahan/rådet, C-45/15 P, EU:C:2017:402, punkt 29 och där angiven rättspraxis).
- 224 När det gäller påståendet att rättsregler, bland annat i primärrätten, har åsidosatts, ska det i förevarande fall konstateras att Liam Jenkinson i fotnot 63 i ansökan har hänvisat, utan att precisera bestämmelserna, till ett utdrag från ett verk om allmän materiell unionsrätt där det hänvisas till artiklarna 39 och 42 EG. Det ska erinras om att dessa artiklar ingår i kapitel I, med rubriken "Arbetstagare", inom avdelning III, med rubriken "Fri rörlighet för personer, tjänster och kapital", i den tredje delen av EG-fördraget, med rubriken "Gemenskapens politik", och att den fria rörligheten för arbetstagare säkerställts inom unionen (artikel 75 FEUF (tidigare artikel 39 EG)). Enligt artikel 48 FEUF (tidigare artikel 42 EG) ska lagstiftaren inom den sociala trygghetens område besluta om sådana åtgärder som är nödvändiga för att genomföra fri rörlighet för arbetstagare. Eftersom det aktuella anställningsförhållandet i förevarande fall uteslutande ingicks och genomfördes utanför unionens territorium, avser förevarande mål inte alls Liam Jenkinsons utövande av sin rätt till fri rörlighet i egenskap av arbetstagare, varför påståendet att den diskriminering som de tre första svarandena påstås ha gjort sig skyldiga till "strider mot fördraget" uppenbart saknar grund.
- 225 När det dessutom gäller anmärkningen om maktmissbruk från rådets, kommissionens och utrikestjänstens sida har Liam Jenkinson hävdad att de har inrättat och använt sig av ett system för att anställa personal till uppdrag som strider mot bestämmelserna i primärrätten. Han har vidare hävdad att institutionerna själva blev medvetna om de rättsliga och finansiella riskerna och påverkan på anseendet som de avtal som ingåtts mellan de olika Gusp-uppdragen och den internationella civila personalen innebar. Liam Jenkinson har i detta avseende hänvisat dels till

verksamhetsrapporten för år 2012, som upprättades av kommissionens tjänst för utrikespolitiska instrument ("Service for Foreign Policy Instruments"), dels till handlingar som arbetsgruppen med råd för yttre förbindelser (RELEX) hade upprättat till rådet.

- 226 I artikel 28 FEU, som genom ändring har ersatt artikel 14 i EU-fördraget i den lydelse som var i kraft när uppdraget Eulex Kosovo inrättades (se punkt 158 ovan) föreskrivs i punkt 1 första stycket att när den internationella situationen kräver en operativ insats av unionen, ska rådet anta nödvändiga beslut och ange mål, omfattning, de medel som ska ställas till unionens förfogande, vid behov varaktighet, samt på vilka villkor de ska genomföras. Inom den specifika ramen för Gusp ankommer det således på rådet att besluta om vilka medel som ska ställas till unionens förfogande och villkoren för att genomföra de beslut som rådet antar inom ramen för den berörda operativa insatsen av unionen. Eftersom denna bestämmelse inte innehåller några begränsningar vad gäller de medel som avses, ska dessa bland annat avse de personalresurser som ställs till förfogande för nämnda insats.
- 227 Det var på grundval av dessa specifika bestämmelser för Gusp, som redan föreskrevs i artikel 14 i EU-fördraget i den lydelse som var i kraft år 2008, som rådet i artikel 9.3 i gemensam åtgärd 2008/124 föreskrev att uppdraget Eulex Kosovo även vid behov fick rekrytera internationell civil personal och lokal personal på kontraktbasis. Vad gäller anställningsvillkoren för internationell civil personal beslutade rådet inledningsvis, såsom framgår av artikel 10.3 i gemensam åtgärd 2008/124, i dess ursprungliga lydelse, att "[a]nställningsvillkor samt rättigheter och skyldigheter för internationell ... civil personal [skulle] fastställas i avtal mellan uppdragschefen och personalen". Denna bestämmelse förblev oförändrad till dess att beslut 2014/349 antogs, varigenom den ändrades för att ta hänsyn till att uppdraget Eulex Kosovo gavs ställning som juridisk person enligt artikel 15a som genom detta beslut infördes i gemensam åtgärd 2008/124. Denna bestämmelse hänvisar således sedan dess till avtal som ingåtts mellan uppdraget Eulex Kosovo och personalen.
- 228 Det framgår av det ovan anförda att det är på grundval av de primärrättsliga bestämmelser som specifikt avser Gusp som det i bestämmelserna om uppdraget Eulex Kosovo uttryckligen har fastställts en rättslig grund som gör det möjligt för uppdragschefen och därefter för uppdraget att rekrytera internationell civil personal på kontraktbasis.
- 229 Liam Jenkinson har vidare utan framgång åberopat dels verksamhetsrapporten för år 2012 som kommissionens tjänst för utrikespolitiska instrument upprättade, vilken innehöll ett förslag om att tillämpa anställningsvillkoren för övriga anställda på kontraktanställda inom Gusp-uppdragen, ett förslag som lades fram i syfte att "undvika rättsliga, ekonomiska risker och att anseendet skulle skadas", dels handlingar som RELEX-gruppen hade upprättat till rådet och som innehöll förslag till en ny rättslig ram som var tillämplig på civil internationell personal. Även om det antogs att det fanns sådana förslag, kan det nämligen konstateras att Liam Jenkinson inte har visat på vilket sätt den omständigheten att förslagen inte antogs i sig utgör en tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel som har till syfte att ge enskilda rättigheter.
- 230 Vad för det andra gäller det påstådda åsidosättandet av principerna om likabehandling och icke-diskriminering, har Liam Jenkinson fel i sitt påstående att de olika kontraktanställda vid uppdraget Eulex Kosovo diskriminerades på grund av tillämpningen av olika nationella bestämmelser till vilka det i avtalsbestämmelserna avseende meddelande K(2009) 9502 hänvisades. Enligt fast rättspraxis kräver nämligen principen om likabehandling att lika situationer inte får behandlas olika och att olika situationer inte får behandlas lika, såvida det inte finns sakliga skäl för en sådan behandling (se dom av den 10 oktober 2013, Manova, C-336/12,

EU:C:2013:647, punkt 30 och där angiven rättspraxis). Mot bakgrund av denna rättspraxis finner tribunalen att bortsett från att den internationella civila personalen individuellt har ingått avtal med uppdraget Eulex Kosovo, behandlas dessa anställda enligt samma bestämmelser, vilka anges på samma sätt i de avtal som berör dem (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 30 september 2014, Bitiqi m.fl./kommissionen m.fl., T-410/13, ej publicerat, EU:T:2014:871, punkt 35). Följaktligen kan detta påstående inte godtas.

- 231 Dessutom har Liam Jenkinson även fel när han påstår sig ha lidit skada på grund av särbehandling och diskriminering i förhållande till de europeiska kolleger som var anställda enligt anställningsvillkoren för övriga anställda, vilka han anser att han borde ha beviljats i egenskap av anställd vid utrikestjänsten. Han har tillagt att enligt beslutet om inrättande av ECMM förutsattes inte personalen vara anställd på annat sätt än som ”europeisk personal”.
- 232 Såsom framgår av punkterna 224–230 ovan har lagstiftaren nämligen inte gjort någon felaktig rättstillämpning genom att, inom ramen för bestämmelserna om uppdraget Eulex Kosovo, föreskriva en rättslig grund som gör det möjligt för uppdragschefen och därefter för uppdraget att rekrytera internationell civil personal på kontraktbasis. När det vidare gäller påståendet att det framgår av beslutet om inrättande av ECMM att det inte antogs att personalen anställdes på annat sätt än som ”europeisk personal”, ska det konstateras att Liam Jenkinson varken har inkommit med nämnda beslut eller någon uppgift till stöd för detta påstående. Det kan under alla omständigheter konstateras att det samförståndsavtal som undertecknades i Belgrad den 13 juli 1991 genom vilket ECMM inrättades, vilket senare fick namnet EUMM, inte innehåller någon bestämmelse som styrker att kontraktsanställd personal därefter anställdes på ett rättsstridigt sätt inom uppdraget Eulex Kosovo.
- 233 Vidare har Liam Jenkinson även förgäves hänvisat till en dom från tribunal du travail francophone de Bruxelles (den franskspråkiga arbetsdomstolen i Bryssel, Belgien) av den 30 juni 2014 i mål RG nr 12/3600/A och dom av den 5 oktober 2004, Sanders m.fl./kommissionen (T-45/01, EU:T:2004:289), inte endast för att påvisa problemet med diskriminering till följd av ”icke-europeiska” avtal, utan också såsom en illustration av de ekonomiska konsekvenser som detta skulle medföra för de europeiska institutionerna.
- 234 Liam Jenkinson har nämligen inte redogjort för skälen till att dessa två avgöranden i förevarande fall skulle kunna ligga till grund för det skadeståndsyrkande som anges i de andra yrkandena.
- 235 Vad gäller det avgörande som Tribunal du travail francophone de Bruxelles (den franskspråkiga arbetsdomstolen i Bryssel) meddelade den 30 juni 2014 i målet RG nr 12/3600/A, avsåg dessutom tvisten i nämnda mål omständigheter som inte hade något uppenbart relevant samband med omständigheterna i förevarande fall. Tvisten avsåg nämligen i första hand ett yrkande om ersättning för uppsägning av ett visstidsanställningsavtal för en internationell civil anställd inom uppdraget Eulex Kosovo på grund av att personen hade sagts upp på grund av grovt fel. I detta avgörande fann tribunal du travail francophone de Bruxelles (den franskspråkiga arbetsdomstolen i Bryssel) att anställningsavtalet i fråga hade avbrutits innan den normala utgång som gäller när det inte är fråga om allvarliga skäl, arbetsoförmåga eller force majeure. Det hade skett i strid med tillämpliga bestämmelser i fransk arbetsrätt, varför käranden skulle ersättas. Eftersom Liam Jenkinson inte har preciserat vilka slutsatser som borde dras av detta avgörande, kan tribunalen följaktligen inte identifiera dem.

- 236 På samma sätt kan inte den slutsats som följer av domen av den 5 oktober 2004, Sanders m.fl./kommissionen (T-45/01, EU:T:2004:289), som Liam Jenkinson också har åberopat, överföras analogt på förevarande fall. Tribunalen konstaterade nämligen i punkt 142 i den domen att genom att kommissionen inte erbjöd sökandena avtal om tillfällig anställning i strid med stadgarna för det gemensamma företag som de arbetade för, hade kommissionen, vid utövandet av sin administrativa behörighet, åsidosatt sökandenas rättigheter enligt dessa stadgar. I förevarande fall har Liam Jenkinson emellertid inte visat att han enligt unionsrättsliga bestämmelser hade rätt att bli anställd vid de uppdrag som avses ovan i punkterna 1–3 enligt bestämmelserna i anställningsvillkoren för övriga anställda (eller enligt motsvarande föreskrifter).
- 237 Mot bakgrund av vad som anförts i punkterna 224–236 ovan kan det konstateras att Liam Jenkinson inte har styrkt att det skett en tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel som har till syfte att ge honom rättigheter.
- 238 Eftersom ett av de kumulativa villkoren för att unionen ska ådra sig utomobligatoriskt skadeståndsansvar inte är uppfyllt, ska skadeståndsyrkandet i de andra yrkandena ogillas, utan att det är nödvändigt att pröva de invändningar om rättegångshinder avseende detta yrkande som avses i punkterna 74 och 218 ovan, vilka svarandena har framställt, i enlighet med den rättspraxis som det erinrats om i punkt 216 ovan.

3. Andrahandsyrkandet om ersättning för utomobligatorisk skada (det tredje yrkandet)

- 239 Liam Jenkinson har i andra hand, för det fall tribunalen skulle ogilla de två första yrkandena, som framställts i första hand, framställt ett yrkande om ersättning på grund av ”de europeiska institutionernas” utomobligatoriska skadeståndsansvar. Han hävdar att svarandena, inom ramen för den avtalsrelation de påtvingat honom, har åsidosatt rättssäkerhetsprincipen, principen om skydd för förvärvade rättigheter, principen om skydd för berättigade förväntningar, rätten till god förvaltning, öppenhetsprincipen, omsorgsplikten, principen om skydd för enskilda och den europeiska kodexen för god förvaltningssed. Om de två första yrkandena, som framställts i första hand, skulle avvisas eller ogillas, skulle detta enligt honom visa att svarandena åsidosatt dessa principer, rättigheter eller skyldigheter och kodexen. I ett sådant fall skulle han nämligen ”inte kunna avgöra vilka rättigheter som gällde med avseende på avtalen och inom vilka frister och på vilket sätt dessa rättigheter eller åsidosättandena av rättigheterna skulle kunna göras gällande”. Han har följaktligen gjort gällande att om tribunalen skulle avvisa eller ogilla de två första yrkandena, som har framställts i första hand, skulle han orsakas en skada som han uppskattar till 150 000 EUR.
- 240 Liam Jenkinson har i sitt yttrande över svarandenas invändningar om rättegångshinder hävdat att det klart framgår av ansökan att han i andra hand, med avseende på åsidosättandet av grundläggande rättigheter, har för avsikt att göra gällande institutionernas utomobligatoriska skadeståndsansvar. Han anser att han inte mer detaljerat kan ange vilka rättigheter som har åsidosatts, eftersom åsidosättandet endast kan fastställas för det fall tribunalen ogillar hans två första yrkandena, som framställts i första hand. Dessa särskilda omständigheter i förevarande mål och den rättsliga ram som är tillämplig i målet ska beaktas vid bedömningen av huruvida artikel 76 i rättegångsreglerna har iakttagits. Av samma skäl som anförts beträffande de andra yrkandena anser Liam att Europeiska unionens domstol är behörig att pröva det tredje yrkandet. Med hänsyn till att den rättsliga ram som införts brister i klarhet, konsekvens och förutsebarhet, kan kommissionen inte klandra Liam Jenkinson för att inte ha definierat ansvarsandelen för var och en av de institutioner som avses i det tredje yrkandet.

- 241 För det fall det tredje yrkandet anses kunna tas upp till sakprövning, vilket rådet, kommissionen och utrikestjänsten har motsatt sig med beaktande av att Liam Jenkinsons argumentation är oklar, har de yrkat att dessa yrkanden ska ogillas.
- 242 Tribunalen finner att det ska prövas huruvida yrkandet om ersättning för utomobligatorisk skada, som framställts i det tredje yrkandet, kan tas upp till sakprövning.
- 243 Enligt artikel 21 första stycket i förening med artikel 53 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol och artikel 76 d i rättegångsreglerna, ska en ansökan innehålla uppgifter om tvisteföremålet och en kort framställning av grunderna för talan. Dessa uppgifter ska vara tillräckligt klara och precisa för att svaranden ska kunna förbereda sitt försvar och tribunalen ska kunna pröva talan, i förekommande fall utan att ha tillgång till andra uppgifter. För att garantera rättssäkerheten och en god rättskipning krävs, för att en talan ska kunna tas upp till sakprövning, att de väsentligaste faktiska och rättsliga förhållanden som talan grundar sig på åtminstone kortfattat men på ett konsekvent och begripligt sätt framgår av innehållet i själva ansökan. För att uppfylla dessa krav ska en ansökan med yrkande om ersättning för skada som har vållats av en unionsinstitution innehålla uppgifter som gör det möjligt att identifiera det handlande som läggs institutionen till last, skälen till att sökanden anser att det finns ett orsakssamband mellan handlandet och den skada som sökanden påstår sig ha lidit samt arten och omfattningen av denna skada (se dom av den 2 mars 2010, Arcelor/parlamentet och rådet, T-16/04, EU:T:2010:54, punkt 132 och där angiven rättspraxis, och beslut av den 5 oktober 2015, Grigoriadis m.fl./parlamentet m.fl., T-413/14, ej publicerat, EU:T:2015:786, punkt 30).
- 244 Det ska konstateras att det inte är möjligt att på grundval av varken ansökan, även då den betraktas i sin helhet, eller Liam Jenkinsons senare inlagor med den grad av klarhet och precision som krävs identifiera ett orsakssamband mellan de åsidosättanden som svarandena påstås ha gjort sig skyldiga till och den skada som han har åberopat i det skadeståndsyrkande som framställts i det tredje yrkandet.
- 245 Liam Jenkinson har nämligen i huvudsak gjort gällande att det föreligger en skada till följd av att tribunalen ogillar hans två första yrkanden, som har framställts i första hand. Det är mot bakgrund av den skadan som han har grundat sitt yrkande att svarandenas utomobligatoriska skadeståndsansvar ska aktualiseras på grundval av artiklarna 268 och 340 FEUF.
- 246 Även om Liam Jenkinson har grundat sitt yrkande om ersättning på ett agerande från tribunalens sida för att fastställa den påstådda skadan, är det just svarandenas utomobligatoriska ansvar som han påstår vilja göra gällande med anledning av deras påstått rättsstridiga handlande som påtalats inom ramen för de två första yrkandena och som har orsakat honom inomobligatoriska eller utomobligatoriska skador. Under dessa omständigheter kan tribunalen inte förstå hur beslutet att ogilla de två första yrkandena, som har framställts i första hand, kunde orsaka honom en skada som kan tillskrivas svarandena.
- 247 Av detta följer att det tredje yrkandet, som framställts i andra hand, inte uppfyller kraven i artikel 76 d i rättegångsreglerna och att det således är uppenbart att det inte kan tas upp till sakprövning på grund av att det brister i klarhet (se punkterna 73 och 241 ovan).
- 248 Mot bakgrund av övervägandena i punkterna 216, 238 och 247 ovan ska de första och de andra yrkandena ogillas och det tredje yrkandet avvisas. Talan ska därför ogillas i sin helhet och enligt den rättspraxis som angetts ovan i punkt 216 är det inte nödvändigt att pröva svarandenas övriga invändningar om rättegångshinder.

V. Rättegångskostnader

- 249 Enligt artikel 219 i rättegångsreglerna ska tribunalen, i sitt beslut som meddelas efter upphävande och återförvisning, besluta om rättegångskostnader som uppkommit under rättegången dels i målet vid tribunalen, dels i målet om överklagande vid domstolen.
- 250 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska rättegångsdeltagare som har tappat målet förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.
- 251 Enligt artikel 134.3 i rättegångsreglerna ska vardera rättegångsdeltagaren bära sina rättegångskostnader, om deltagarna ömsom tappar målet på en eller flera punkter.
- 252 I domen i målet om överklagande förordnade domstolen att beslutet om rättegångskostnader skulle anstå. Det ankommer således på tribunalen att i förevarande dom besluta om rättegångskostnader som uppkommit under rättegången dels i målet vid tribunalen, dels i målet om överklagande vid domstolen, enligt artikel 219 i rättegångsreglerna.
- 253 Eftersom svarandena har tappat målet om överklagande vid domstolen i mål C-43/17 P, ska de förpliktas att bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Liam Jenkinson i detta mål samt i målet vid tribunalen före överklagandet i mål T-602/15, från och med de invändningar om rättegångshinder som de framställt genom separata handlingar i det sistnämnda förfarandet.
- 254 Liam Jenkinson har tappat målet i sak i det återförvisade målet T-602/15 RENV och ska därför bära sina rättegångskostnader, inbegripet kostnaderna för att inge ansökan, och de kostnader som uppkommit för svarandena i förevarande mål.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (andra avdelningen i utökad sammansättning)

följande:

- 1) **Talan ogillas.**
- 2) **Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen, Europeiska utrikestjänsten och uppdraget Eulex Kosovo ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Liam Jenkinson i målet om överklagande vid domstolen i mål C-43/17 P och i det ursprungliga förfarandet vid tribunalen i mål T-602/15, från och med de invändningar om rättegångshinder som de framställt genom separata handlingar i det sistnämnda målet.**
- 3) **Liam Jenkinson ska bära sina rättegångskostnader som uppkommit i målet om överklagande vid tribunalen i mål T-602/15 RENV, inbegripet kostnaderna för att inge ansökan, och de kostnader som uppkommit för svarandena i förevarande mål.**

Van der Woude

Tomljenović

Schalin

Škvařilová-Pelzl

Nömm

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 10 november 2021.

Underskrifter

Innehållsförteckning

I.	Bakgrund till tvisten	2
II.	Förfarandet vid tribunalen och vid domstolen	3
III.	Yrkanden	5
IV.	Rättslig bedömning	7
	A. Inledande synpunkter	7
	1. Den rättsliga grunden, ändamålet med talan och Liam Jenkinsons tre första yrkanden	8
	2. Tribunalens behörighet efter domen i målet om överklagande	11
	B. Upptagande till sakprövning	12
	C. Prövning i sak	14
	1. Förstahandsyrkandet om att avtalsförhållandet ska omvandlas till en tillsvidareanställning och om skadestånd för en inomobligatorisk skada (de första yrkandena)	14
	a) Yrkandet om att de på varandra följande visstidsavtalen ska omvandlas till en enda tillsvidareanställning	14
	1) Fastställandet av tillämplig rätt på de elva visstidsavtalen	15
	i) Inledande synpunkter	16
	ii) Bestämmelserna för att fastställa tillämplig nationell rätt på det aktuella avtalsförhållandet	18
	iii) Huruvida det saknas bestämmelser i de elva visstidsavtalen som är ägnade att direkt reglera den tvist som ligger till grund för de första yrkandena	19
	iv) Den nationella materiella rätt som är tillämplig på de nio första visstidsavtalen mellan Liam Jenkinson och chefen för uppdraget Eulex Kosovo	19
	v) Den nationella materiella rätt som är tillämplig på det tionde och det elfte visstidsavtalet mellan Liam Jenkinson och uppdraget Eulex Kosovo	21
	2) Materiell irländsk arbetsrätt som är tillämplig i förevarande fall och som införlivar klausul 5 i ramavtalet om visstidsanställning	24
	3) Tillämpningen av irländsk arbetsrätt på yrkandet om att de elva visstidsavtalen ska omvandlas till en tillsvidareanställning	25
	b) Yrkandet om ersättning för samtliga inomobligatoriska skador	37

2. Förstahandsyrkandet om ersättning för utomobligatorisk skada (de andra yrkandena) .	38
3. Andrahandsyrkandet om ersättning för utomobligatorisk skada (det tredje yrkandet) . .	42
V. Rättegångskostnader	44